

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค
และแนวทางการพัฒนา

โดย

คณะกรรมการฝ่ายวิจัย คณะมนุษยศาสตร์

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และวิจัย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤษภาคม 2548

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

378.12072
ม2491ก
ร.2

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค
และแนวทางการพัฒนา

18 ก.ย. 2548

โดย

คณะกรรมการฝ่ายวิจัย คณะมนุษยศาสตร์

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และวิจัย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤษภาคม 2548

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

hax69 -

บทคัดย่อ

“การศึกษาศภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ : ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา”

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศภาพการณ้ ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค ในการสร้างงานวิจัย และการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2546 จำนวน 89 คน (ร้อยละ 82 ของคณาจารย์) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. ด้านการสร้างงานวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

1.1 อาจารย์ที่สร้างงานวิจัย ทั้งที่ทำต่อเนื่องและกำลังเริ่มทำมีจำนวนร้อยละ 49.3

1.2 ปัจจัยเอื้อต่อการสร้างงานวิจัย อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเอื้อด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือจากหน่วยงานระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ และความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจให้ทำงานวิจัยมากที่สุด คือ การสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

1.3 อุปสรรคในการสร้างงานวิจัย คือ การไม่มีเวลาพอ

2. ด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า

2.1 อาจารย์ที่ผลิตผลงานวิชาการทั้งที่ทำต่อเนื่องและกำลังเริ่มทำ มีจำนวนร้อยละ 64.4

2.2 ปัจจัยเอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเอื้อด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจให้ผลิตผลงานทางวิชาการมากที่สุด คือ การทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

2.3 อุปสรรคในการผลิตผลงานทางวิชาการมากที่สุดคือการไม่มีเวลาพอ

Abstract

The Faculty of Humanities' Undertaking of Research and Academic Works: A Study of Supporting Factors, Obstacles and Suggestions for Development

The objective of the research was to study conditions of the faculty in the undertaking of research and academic works at the Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University. The conditions studied included supporting factors, obstacles and suggestions for further development. The participants were 89 faculty members who worked in the academic year 2003. This number accounted for 82 percent of the overall registered faculty members. The research tool was a questionnaire. The statistical analysis employed was percentages, mean and standard deviation.

The results concerning research revealed that 49.3% of the faculty members conducted research. Regarding research supporting factors, most of the respondents rated moderate the following facilities: basic support from the departments and the faculty, cooperation from other offices, regulations and knowledge about research methods. The main motivation for conducting research amongst the faculty members was to improve their teaching capacity. The main obstacle was the time constraint.

Regarding academic works, the results revealed that 64.4% of the faculty members had begun writing academic works. Most respondents rated moderate the following supporting factors : cognitive skills, facilities and support from the administrators. The principal reason for undertaking academic works was to develop their teaching. As with the main obstacle in doing research, the time constraint was found to be the major factor to impede the faculty members while undertaking academic works.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเงินรายได้ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2546 การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์ของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณที่ปรึกษาโครงการ รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ คณะศึกษาศาสตร์ ที่ให้คำปรึกษาและขอแนะนำโดยตลอด และขอขอบคุณคณะกรรมการฝ่ายวิจัย คณะมนุษยศาสตร์ทุกท่านที่ร่วมทำงานวิจัยชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล
รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และวิจัย
คณะมนุษยศาสตร์

คณะผู้จัดทำ

การศึกษาศาภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา

คนบดี	ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)	
รองคนบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และวิจัย	ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล)	
รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ดวงจันทร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพา เทพอักษรพงศ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันท์วัน ชุมตันติ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย วรรณญาณุไกร	กรรมการ
อาจารย์นิยะดา จิตต์จรัส	กรรมการ
อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ	กรรมการ
อาจารย์พัฒนวิทย์ บุญนา	กรรมการ
อาจารย์วิรัช เกิดในมงคล	กรรมการ
อาจารย์สุภัค มหาวรากร	กรรมการ
อาจารย์ญาณิสรา บุรณะชัยทวี	กรรมการและเลขานุการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการ	6
สภาพการณ์การสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ	10
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	25
การสร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	30
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำงานวิจัย	34
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนการผลิตผลงานทางวิชาการ	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
อภิปรายผล	66
ปัญหา และอุปสรรค	66
แนวทางการพัฒนา	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรจำแนกตามภาควิชา/สาขาวิชา และเพศ	25
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาควิชา/สาขาวิชา และเพศ	26
3 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรสและ วุฒิการศึกษา	30
4 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการ และจำนวน ชั่วโมงสอน	31
5 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระงานอื่นที่รับผิดชอบ ตำแหน่ง ทางวิชาการและระดับ	32
6 สภาพการณ์การทำงานวิจัย	34
7 เหตุผลที่ไม่ทำงานวิจัย	35
8 เหตุผลที่เคยทำแต่เลิก	36
9 ความต้องการทำงานวิจัยของผู้ที่ไม่ทำวิจัยและผู้ที่เคยทำแต่เลิกทำ	37
10 เหตุผลในการทำงานวิจัย	37
11 ลักษณะงานวิจัยที่ทำ	38
12 จำนวนงานวิจัยที่ทำ	38
13 สถานภาพในการทำงานวิจัยที่เป็นคณะ	39
14 ระยะเวลาสิ้นสุดโครงการวิจัยที่ทำ	39
15 ระยะเวลาของโครงการที่มีแผนดำเนินการมากกว่า 1 ปี	40
16 ประเภทงานวิจัย	40
17 เวลาเฉลี่ยในการทำวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับภาระงานสอนและงานอื่น ๆ	41
18 จำนวนแหล่งเงินทุนวิจัย	41
19 แหล่งทุนวิจัย	42
20 ประเภทของแหล่งทุนในประเทศ	42
21 ความเพียงพอของทุนวิจัยที่ได้รับ	42
22 ทุนวิจัยภายในประเทศเฉพาะที่เป็นหัวหน้าโครงการ	43
23 ทุนวิจัยภายนอกประเทศ	43

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง (ต่อ)	หน้า
24 ประสพการณ์การอบรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์	44
25 หัวข้อการวิจัยที่ต้องการอบรม	44
26 ประโยชน์ของการวิจัยที่นำไปใช้	45
27 รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัย	45
28 ปัจจัยเอื้อต่อการทำงานวิจัย	46
29 การประสบปัญหาการวิจัย	48
30 ความรุนแรงของปัญหาการทำงานวิจัย	49
31 ปัจจัยจูงใจในการทำงานวิจัย	50
32 สภาพการณ์การทำผลงานวิชาการ	51
33 เหตุผลที่ไม่ทำผลงานวิชาการ	52
34 เหตุผลที่เคยทำแต่เลิกทำมาจนถึงปัจจุบัน	53
35 ความต้องการทำผลงานวิชาการ	54
36 เหตุผลในการทำผลงานวิชาการ	55
37 ประเภทผลงานวิชาการ	56
38 ช่วงเวลาที่ใช้ในการทำผลงานวิชาการ	56
39 ลักษณะการทำผลงานวิชาการ	57
40 ประสพการณ์การอบรมการทำผลงานวิชาการ	57
41 ความต้องการการอบรมการทำผลงานวิชาการ	57
42 การนำผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์	58
43 รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิชาการ	58
44 ปัจจัยเอื้อต่อการทำผลงานทางวิชาการ	59
45 การประสบปัญหาและอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ	61
46 ความรุนแรงของปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการ	62
47 ปัจจัยเอื้อที่จูงใจในการจัดทำผลงานทางวิชาการ	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง มีบทบาทสำคัญยิ่งในการผลิตบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำไปพัฒนาประเทศ ในแผนพัฒนาการอุดมศึกษาระยะยาวของประเทศไทย (พ.ศ. 2532 – 2547) ระบุภารกิจและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นสากลของมหาวิทยาลัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การเสริมสร้างคุณภาพของบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา คอมพิวเตอร์ และการเพิ่มหลักสูตรนานาชาติ สนับสนุนให้มีความร่วมมือด้านการเรียนการสอนกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ

2. ด้านการวิจัย ได้แก่ การเน้นให้เพิ่มการวิจัยขององค์กรต่าง ๆ ในประเทศ ร่วมมือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันต่างประเทศและสนับสนุนให้มีภูมิภาคการศึกษา (Regional Study) เพิ่มมากขึ้น

3. ด้านการให้บริการทางวิชาการ ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการบริการทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศและปรับปรุงเครือข่ายสารสนเทศระหว่างกันให้ดียิ่งขึ้น

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การเน้นให้อาจารย์และนักศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนให้จัดตั้งสถาบันไทยคดีศึกษา หรือศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทยในสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ

จะเห็นได้ว่าการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นภารกิจหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มีการจัดทำนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) โดยกำหนดแนวทางให้การวิจัยมีลักษณะเฉพาะเจาะจง

หากพิจารณาถึงภารกิจหลักอื่น ๆ นอกเหนือจากภารกิจการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว เราสามารถเข้าใจได้ว่าภารกิจหลักเหล่านี้นั้นจะได้รับการส่งเสริมจากงานวิจัยที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ เพราะการผลิตผลงานทางวิชาการเป็นวิธีหนึ่งในการเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งส่งผลต่อความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ผลงานทางวิชาการเกิดจากการค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปสู่องค์ความรู้ที่ทันสมัย ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลง และเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยจะส่งเสริมให้การสอนทันสมัยอยู่เสมอ (จรินทร์ เสงี่ยมผล. 2544 : 22) หากขาดการผลิตผลงานทาง

วิชาการและไม่มี การสร้างงานวิจัย ความรู้ย่อมไม่เพียงพอเนื่องจากงานวิจัยจะนำไปสู่การค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาและประยุกต์ในการเรียนการสอน ผลงานวิชาการบางประเภทยังสามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการวางยุทธศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ทั้งยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นดัชนีชี้วัดศักยภาพขององค์กรหรือหน่วยงานอีกด้วย กล่าวคือสถาบันอุดมศึกษาใดที่มีการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ และมีจำนวนมาก ย่อมแสดงถึงความสามารถของบุคลากรในสถาบัน ซึ่งส่งผลถึงคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันนั้น

แม้ว่าการวิจัยและผลงานวิชาการจะมีประโยชน์นานัปการ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันยังคงมีไม่มากนัก ทั้งนี้ แสง รัตนมงคลมาศ (จรินทร์ เสโตบล, 2544: 38; อ้างอิงจาก แสง รัตนมงคลมาศ, 2534: 5) กล่าวถึงปัญหาของการทำวิจัยว่าเกิดจากสาเหตุหลักสองประการ ประการแรกคือ เกิดจากตัวอาจารย์เองซึ่งเป็นลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ การขาดความตั้งใจจริงที่จะทำงานวิจัย ขาดความเชื่อมั่นในด้านวิชาการ ขาดวิญญานของการเป็นอาจารย์ในสถาบันการศึกษาชั้นสูง ประการที่สองคือ เกิดจากระบบแวดล้อม คือขาดระบบข้อมูลที่จะเป็นมูลเหตุจูงใจ ขาดสภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นผลตอบแทนจากการวิจัย การยอมรับในผลงานวิจัย เป็นต้น ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาทำผลงานวิชาการค่อนข้างน้อย มีสาเหตุหลายประการ ซึ่งประมวลได้ดังนี้

1. อาจารย์มีภาระงานสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาทำผลงานวิชาการ
2. ไม่มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนในการทำผลงานวิจัย
3. อาจารย์ต้องทำหน้าที่อื่น ทั้งงานบริหารและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายเป็นจำนวนมาก
4. อาจารย์คิดว่าผลงานวิชาการไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของอาจารย์
5. อาจารย์คิดว่าตนเองไม่มีความรู้ความสามารถพอที่จะทำผลงานวิชาการ
6. หน่วยงานไม่ให้การสนับสนุนในการทำผลงานวิชาการ

จากความสำคัญของการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดให้ผลงานวิจัยเป็นผลงานวิชาการประเภทหนึ่งเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดแผนวิจัยในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ดังนี้

1. แผนส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยทั้งด้านวิจัยพื้นฐานประยุกต์ และวิจัยและพัฒนา
2. แผนพัฒนา / ปรับปรุงการบริหารจัดการด้านวิจัย
3. แผนการสร้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะทาง
4. แผนพัฒนาบุคลากร / งานวิจัย

5. แผนส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งในและนอกประเทศ

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการทำวิจัยโดยได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สร้างงานวิจัยมากขึ้น มีการกำหนดมาตรการและจัดกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น การเพิ่มทุนสนับสนุนการวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยทั้งจากภาครัฐและเอกชน การกำหนดให้งานวิจัยเป็นภาระงานของอาจารย์หรืออาจจะกำหนดภาระงานทดแทนเพื่อให้อาจารย์ทำงานตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ จัดตั้งศูนย์วิจัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ สนับสนุนและจัดหาพี่เลี้ยง (mentor) ด้านการวิจัย และพัฒนาบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อสนับสนุนงานวิจัย เป็นต้น

ในส่วนของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปรากฏว่าคณาจารย์สร้างงานวิจัยและผลิตผลงานวิชาการค่อนข้างน้อย จากรายงานประจำปีงบประมาณ 2543 พบว่ามีโครงการวิจัยในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 8 จำนวน 9 โครงการ

แม้ว่าคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีแนวโน้มในการสร้างงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ก็ยังนับว่ามีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ ทั้งนี้ เนื่องจากมีอาจารย์จำนวนหนึ่งเท่านั้นที่ให้ความสำคัญกับการสร้างงานวิจัยและผลงานวิชาการ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาสภาพการณ์ อุปสรรค ปัจจัยเอื้อ และแนวทางพัฒนา โดยการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ด้านการทำงานวิจัยและการทำผลงานวิชาการ เพื่อหาวิธีการสนับสนุนการสร้างงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการในหมู่คณาจารย์ให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพการณ์ในการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ศึกษาปัจจัยเอื้อที่มีต่อการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ศึกษาปัญหา อุปสรรค ในการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ศึกษาแนวทางการพัฒนาในการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ทราบสภาพการณ์การสร้างงานวิจัย และการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งปัจจัยเอื้อ อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา เพื่อผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขปัญหา และส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์สร้างงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์จากทุกภาควิชาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ คณาจารย์จากทุกภาควิชาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2546 รวมทั้งสิ้น 89 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา งานที่รับผิดชอบ และตำแหน่งทางวิชาการ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการณ์การสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา

นิยามศัพท์เฉพาะ

คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ หมายถึง ข้าราชการและพนักงานสายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ ทดลองหรือหาความจริงอย่างมีระบบ โดยอาศัยวิธีการเพื่อให้ทราบถึงความรู้และความจริง เพื่อก่อให้เกิดความรู้ใหม่ หรือเพื่อนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง ตำรา เอกสารประกอบการสอน / คำสอน บทความทางวิชาการ บทวิทยุ บทโทรทัศน์ ชุดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เอกสารประกอบการนำเสนอผลงานทางวิชาการ การนำเสนอผลงานทางวิชาการโดยโปสเตอร์

ปัจจัยเอื้อ หมายถึง เหตุหรือองค์ประกอบที่สนับสนุนหรือส่งเสริมในการสร้างงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์

อุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ขัดขวางหรือทำให้เกิดความขัดข้องในการสร้างงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์

แนวทางการพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการส่งเสริมให้คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อการสร้างงานวิจัยและการทำผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาความสามารถทางวิชาการของคณาจารย์และเพิ่มศักยภาพของคณะมนุษยศาสตร์ในขณะเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการสร้างงานวิจัย และผลงานวิชาการของคณาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการทำวิจัย และผลงานทางวิชาการ

1.1 ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา

1.2 การสร้างงานวิจัย

1.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ

1.4 ความสำคัญของการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

2. สภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

2.1 ทิศทางของงานวิจัยที่พึงประสงค์

2.2 ยุทธศาสตร์วิจัยปี 2547-2550 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.3 งานวิจัยโดยคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ โดยเงินทุนส่งเสริม

3. ปัจจัยเอื้อและปัญหาที่ส่งผลต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

3.1 ปัจจัยเอื้อต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการทำวิจัย และผลงานทางวิชาการ

1.1 ภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา

การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากองค์ความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกส่วนใหญ่ได้มาจากการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทความรู้ วิชาการและการวิจัย ดังที่เอกวิทย์ ณ ถลาง (2510 : 69-70 อ้างอิงในทัศนีย์ ธรานนท์. 2541 : 22) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยควรเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทวิทยาการและวัฒนธรรมในระดับสูงสุดของชาติ

2. มหาวิทยาลัยควรเป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อให้พรมแดนแห่งวิทยาการขยายตัวออกไปโดยไม่หยุดยั้ง

3. ด้วยฐานะและเกียรติภูมิที่เป็นแหล่งวิทยาการ มหาวิทยาลัยควรให้บริการแก่สังคมในรูปโครงการพิเศษเฉพาะเรื่อง โดยอาศัยแหล่งวิทยาการที่มีอยู่ และประกอบกับสถานการณ์ของโลก

ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การอุดมศึกษาของไทยจึงต้องปรับบทบาทและทิศทางเพื่อความเป็นสากล (Internationalization)

และเมื่อพิจารณาภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ 4 ประการ (ทัศนีย์ ธรานนท์. 2541 : 22) คือ

1. การสอนวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม
2. การวิจัยค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
3. การบริการวิชาการแก่สังคม
4. การถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี

จะเห็นได้ว่าภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยคือการเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ผลงานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปสู่องค์ความรู้ที่ทันสมัยก้าวหน้าทันกับความเปลี่ยนแปลงและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง การวิจัยช่วยในการสอนทั้งทางด้านปฏิบัติและหลักการ ดังที่ สุพล ทองคลองไทร (2526: 24-25 ; อ้างอิงใน จรินทร์ เสด็จผล. 2544 : 22) กล่าวว่างานสอนและงานวิจัยเป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกัน องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้จากการวิจัยจะช่วยส่งเสริมให้การสอนทันสมัยอยู่เสมอ ดังนั้นถ้าขาดการสร้างผลงานทางวิชาการและไม่มีการสร้างงานวิจัย ความรู้ย่อมไม่พอ เนื่องจากงานวิจัยช่วยเสาะแสวงหาความรู้ให้เกิดความก้าวหน้าในสังคม (ทัศนีย์ ธรานนท์. 2541 : 28)

1.2 การสร้างงานวิจัย

ความหมาย

จากคู่มือการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : 29) ให้ความหมายของงานวิจัยว่า เป็นผลงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการหรือการประยุกต์ใช้ มีลักษณะเป็นเอกสารที่มีรูปแบบของการวิจัยตามหลักวิชา เช่น มีการตั้งสมมติฐาน หรือมีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจน สมเหตุสมผล โดยต้องระบุวัตถุประสงค์ชัดเจนแน่นอน มีการรวบรวมข้อมูล พิจารณา วิเคราะห์ ตีความ สรุปผลการวิจัยที่สามารถให้คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

1.3 การสร้างผลงานทางวิชาการ

ความหมาย

นักวิชาการให้ความหมาย ผลงานทางวิชาการไว้ดังนี้

ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ (2530 : 19 อ้างอิงใน วินัย ศิริพันธ์. 2544 : 25) กล่าวว่า ผลงานทางวิชาการหมายถึงผลงานต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น อาจเป็นในลักษณะของเอกสารหรือสิ่งประดิษฐ์ รวมทั้งงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะทั้งหลาย

วิเชียร ประยูรชาติ (2536 : 19 อ้างอิงใน วินัย ศิริจันทร์. 2544:25) ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการว่าหมายถึงหลักฐานใด ๆ ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า คิดค้น รวบรวมเรียบเรียง วิเคราะห์หรือสังเคราะห์ ซึ่งแสดงถึงความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

ความหมายของผลงานทางวิชาการที่ระบุอยู่ในคู่มือการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : 29) หมายถึงผลงานทางวิชาการที่นำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา ประกอบการพิจารณาว่าได้มาตรฐานของตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์หรือระดับศาสตราจารย์แล้วแต่กรณี ซึ่งประกอบด้วย 8 ประการ คือ

(1) เอกสารประกอบการสอน หมายถึง เอกสารที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน มีคำอธิบายรายวิชาโดยมีการทำแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วย หัวเรื่อง วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการประเมินผล ซึ่งในแต่ละบท/ เรื่อง/ หัวข้อ ต้องมีความคิดหลัก วัตถุประสงค์ และเนื้อหาสาระ มีรายละเอียดประกอบพอสมควร อาจมีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เพิ่มขึ้นอีกก็ได้ เช่น รายชื่อบทความหรือหนังสืออ่านประกอบ บทเรียบเรียง คัดย่อเอกสารที่เกี่ยวข้อง แผนภูมิ (Chart) แถบเสียง (Tape) หรือภาพเคลื่อนไหว (Slide) เป็นต้นโดยต้องจัดทำเป็นรูปเล่ม

(2) เอกสารคำสอน หมายถึง เอกสารคำบรรยายที่ใช้สอนวิชาใด วิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน มีคำอธิบายรายวิชา โดยมีการทำแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วย หัวเรื่อง วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการประเมินผลซึ่งในแต่ละบท/ เรื่อง/ หัวข้อ ต้องมีความคิดหลัก วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระที่มีความสมบูรณ์และมีรายละเอียด ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละเรื่องโดยต้องจัดทำเป็นรูปเล่ม

(3) ตำรา (งานแต่ง งานเรียบเรียง) หมายถึง เอกสารที่ใช้ในการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะที่ได้เรียบเรียงอย่างมีระบบ เช่น ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง สรุปและการอ้างอิงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทันสมัย โดยจะต้องมีเนื้อหาสาระอย่างละเอียดครอบคลุมวิชา หรือส่วนของวิชาที่ตนเชี่ยวชาญ โดยมีวัตถุประสงค์ที่ใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและต้องจัดทำเป็นรูปเล่ม

(4) หนังสือ (งานแต่ง งานเรียบเรียง) หมายถึง เอกสารทางวิชาการหรือกึ่งวิชาการที่ได้เรียบเรียงอย่างมีระบบ มีสารบัญแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหาอย่างชัดเจน และต้องจัดทำเป็นรูปเล่ม

(5) ตำราหรือหนังสือ (งานแปล) หมายถึง ตำรา หรือหนังสือที่แปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง ให้ได้ใจความถูกต้องตรงตามต้นฉบับเดิม ให้สื่อความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้อ่าน และได้เรียบเรียง ตลอดจนปรับปรุงรายละเอียดให้เหมาะสมในกรณีที่จำเป็น งานแปลนี้อาจแปลจากตำรา

หรือจากหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง หรือแปลเฉพาะบางตอนของตำรา หรือหนังสือหลายเล่มแล้วนำมารวมเป็นเล่มใหม่ก็ได้ และสามารถใช้ประกอบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้

(6) บทความทางวิชาการ หมายถึง เอกสารที่เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือผู้อื่น ในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ วิจัย หรือเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ รวมทั้งเอกสารที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นความรู้สำหรับประชาชนทั่วไป หากมีคุณค่าทางวิชาการเพียงพอ

(7) ผลงานวิจัย หมายถึง ผลงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือการประยุกต์ใช้ มีลักษณะเป็นเอกสารที่มีรูปแบบของการวิจัยตามหลักวิชา เช่น มีการตั้งสมมติฐาน หรือมีการกำหนดปัญหาที่ชัดเจนสมเหตุสมผล โดยต้องระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนแน่นอน มีการรวบรวมข้อมูล พิจารณา วิเคราะห์ ตีความ และสรุปผลการวิจัยที่สามารถให้คำตอบหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

(8) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หมายถึง ผลงานอย่างอื่นที่มีใช้เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน ตำรา หนังสือ บทความทางวิชาการ หรือผลงานวิจัย

1.4 ความสำคัญของการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

คู่มือการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2544: 29) ได้กำหนดให้ผลงานวิจัย เป็นหนึ่งในประเภทของผลงานทางวิชาการที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเสนอเพื่อขอรับการพิสูจน์ประกอบการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการในระดับศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือ สมศ. ได้กำหนดให้การวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินมาตรฐานและคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา

จากความหมายและความสำคัญของผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าทั้งงานวิจัยและผลงานทางวิชาการมีผลต่อการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ และมีผลเป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา กล่าวคือสถาบันใดที่มีการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการมากและมีคุณภาพดี ย่อมแสดงถึงความสามารถของคนในสถาบันนั้น อาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในสถาบันอุดมศึกษาควรเห็นความสำคัญของการวิจัยและผลงานทางวิชาการ และควรถือเป็นภาระหน้าที่ทั้งนี้เพราะมีผลต่อตำแหน่งทางวิชาการและต่อคุณภาพของมหาวิทยาลัย และด้วยเหตุของความสำคัญดังกล่าวนี้เองการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาสภาพการณ์ อุปสรรค ปัจจัยเอื้อ และโครงสร้างงานวิจัยเพื่อเป็นการแนะแนวทางการพัฒนาการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. สภาพการณ์การสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

2.1 ทิศทางของงานวิจัยที่พึงประสงค์

มติคณะรัฐมนตรี ได้เสนอวิสัยทัศน์เกี่ยวกับทิศทางการวิจัยและแผนวิจัยเพื่อใช้ในการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อขอเสนองบประมาณประจำปี 2544-2547 ไว้ดังนี้

การวิจัยเป็นการสร้างปัญญาแก่มนุษย์ ให้รู้จักขบคิด ค้นคว้า และสร้างสรรค์เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า แข็งแรง ทดเทียมอารยประเทศได้ การวิจัยที่จะบังเกิดผลสูงสุด คือ การวิจัยที่เหมาะสมแก่กาลเทศะ กล่าวคือ เหมาะแก่เวลา ความต้องการและความจำเป็นของบ้านเมือง เป็นงานวิจัยที่มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้การใช้งบประมาณที่มีอยู่จำกัดเป็นไปอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูง ในขณะที่ประเทศไทยยังตกอยู่ในภาวะอันวิกฤตเช่นนี้ การวิจัยที่พึงประสงค์คือการวิจัยที่จะนำมาใช้แก้ปัญหามันเมืองได้ ซึ่งจะอยู่ในทิศทางที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. ทิศทางการวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งตนเอง การวิจัยที่อยู่ในทิศทางนี้ ต้องเป็นการวิจัยที่เห็นชัดเจนว่ามีศักยภาพว่ามีแนวทางที่สามารถนำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาหรือสามารถนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาได้เลยในระดับกลุ่มเป้าหมาย องค์กร ชุมชนหรือประเทศ มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ชี้แนวทาง ผลจากการวิจัยนี้จะได้อธิสรุป หรือวิธีการที่บ่งชี้แนวทางว่าจะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสู่การพึ่งตนเองได้

1.2 นำมาใช้ในการพัฒนา เป็นงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาสู่การพึ่งตนเองได้เลย ซึ่งมีขอบเขตการพัฒนาเป็น 3 ระดับ คือ (1) ระดับองค์กร (2) ระดับชุมชนหรือท้องถิ่น และ (3) ระดับประเทศ ระดับที่ 3 นี้ ในขอบเขตของการวิจัยควรทำพร้อมกับการพัฒนา

การวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งตนเองมีแผนวิจัย 6 แผน คือ

1. แผนวิจัยวิธีการสร้างปัญญาให้กับทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ
2. แผนวิจัยแนวทางเกษตรธรรมชาติที่ยั่งยืน
3. แผนวิจัยเพื่อสร้างพฤติกรรมสังคมไทยให้พึ่งตนเอง
4. แผนวิจัยพลังงานที่เหมาะสมในประเทศไทย
5. แผนวิจัยสร้างเทคโนโลยี หรือวิธีการใช้เทคโนโลยีในประเทศ
6. แผนวิจัยเพื่อผลิตยา ผลิตภัณฑ์และระบบการวินิจฉัยและการรักษาทางการแพทย์โดยมีมาตรฐานระดับสากล

แพทย์โดยมีมาตรฐานระดับสากล

2. ทิศทางการวิจัยที่นำไปสู่การเพิ่มผลผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่ม การวิจัยที่อยู่ในทิศทางนี้ ต้องเป็นการวิจัยที่ได้ผลการวิจัยที่ชี้แนวทาง หรือทำให้เกิดผลผลิต หรือวิธีการสร้างผลผลิตที่มีปริมาณ และหรือมูลค่า/คุณค่า ที่สูงจากวิธีการเดิมที่ใช้กันมาอย่างชัดเจน หรือเป็นการวิจัยที่สามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ ซึ่งอาจให้ผลผลิตเท่าเดิมหรือมากกว่าก็ได้

การวิจัยที่นำไปสู่การเพิ่มผลผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มมีแผนวิจัย 3 แผน คือ

2.1 แผนวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.2 แผนวิจัยด้านต้นทุนทรัพยากรเพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม

2.3 แผนวิจัยในด้านการแปรรูปผลผลิตเพื่อมูลค่าเพิ่ม

3. ทิศทางการวิจัยที่นำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีพอ สังคมเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี การวิจัยที่อยู่ในทิศทางนี้ ต้องเป็นการวิจัยที่แสดงความชัดเจนให้เห็นว่าผลจากการวิจัยจะนำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีพอของประชาชน การสร้างสังคมเข้มแข็ง และสิ่งแวดล้อมที่ดี

การวิจัยที่นำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดี สังคมเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี มีแผนวิจัย 5 แผน คือ

3.1 แผนวิจัยระบบส่งเสริมพฤติกรรมทางสุขภาพของประชากรที่ถูกต้อง

3.2 แผนวิจัยระบบสาธารณสุขของประเทศเพื่อสร้างพฤติกรรมความเป็นอยู่และสุขภาพของประชาชนที่ดี

3.3 แผนวิจัยด้านมลภาวะการใช้เทคโนโลยีสะอาด

3.4 แผนวิจัยการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในระดับที่ดี

3.5 แผนวิจัยด้านประชากร สังคม วัฒนธรรม และจริยธรรม

4. ทิศทางการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของประเทศไทย การวิจัยที่อยู่ในทิศทางนี้ ต้องเป็นการวิจัยในลักษณะรวบรวมข้อมูล และเป็นข้อมูลที่ยังไม่เคยทำมาก่อน ยังไม่รวมถึงการนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนา โดยพิจารณาด้านแหล่งที่เก็บข้อมูล กาลเวลาที่เก็บข้อมูล วิธีการและเทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลหรือถ้าเคยทำมาแล้วต้องเป็นการเก็บข้อมูลที่ถูกวิธีและมีเหตุผล

การวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของประเทศไทยมีแผนวิจัย 6 แผน คือ

4.1 แผนวิจัยศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

4.2 แผนวิจัยศักยภาพทางเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมของประเทศ

4.3 แผนวิจัยศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

4.4 แผนวิจัยศักยภาพด้านภูมิประเทศและธรรมชาติของประเทศ

4.5 แผนวิจัยศักยภาพด้านทรัพยากรและพลังงาน

4.6 แผนวิจัยศักยภาพด้านการบริหารจัดการ

ทั้งนี้ ความสัมฤทธิ์ผลจะเกิดขึ้นได้เมื่อทุกฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการตั้งแต่คิด ทำ และใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศดังกล่าว

จากทิศทางดังกล่าว แผนวิจัยฯ ได้ร่างขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อให้งานวิจัยของประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันจะมีผลต่อการแก้ไขปัญหาของประเทศให้ผ่านพ้นภาวะวิกฤต และพร้อมที่จะสร้างเสริมความเข้มแข็ง สำหรับการก้าวเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากลได้ในอนาคต ทั้งนี้ โดยหน่วยงานของรัฐและนักวิจัยทั่วประเทศได้มีส่วนร่วมตั้งแต่การสร้างแผนวิจัย การวิจัย และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์

ทิศทางหลักของแผนวิจัยนี้ อยู่ที่การวิจัยเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองในระดับประเทศ อันเป็นพื้นฐานมั่นคงที่จะนำทางไปสู่ความสำเร็จทั้งปวง โดยเริ่มจากการสร้างปัญญาให้แก่ประชาชน ให้รู้จักคิดเป็น ส่งเสริมการศึกษา เรียนรู้ตลอดชีวิต ให้มีค่านิยมของการพึ่งตนเอง การสร้างสมรรถนะในการดำเนินกิจการต่าง ๆ การพัฒนาแหล่งน้ำ การพัฒนาพลังงานที่เหมาะสม พัฒนาเทคโนโลยี และซอฟต์แวร์ ตลอดจนการผลิตยาและเวชภัณฑ์จากผลิตผลท้องถิ่น ผลจากการพึ่งตนเองได้ จะทำให้ลดการนำเข้า เกิดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้มีผลเพิ่มขึ้นแต่ต้นทุนลดลง ทำให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศเกิดมูลค่าเพิ่ม

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้จัดทำนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545-2549) ขึ้นมารองรับการพัฒนาประเทศควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ด้วย

นโยบายและแนวทางการวิจัย ฉบับที่ 6 ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ชุดโครงการวิจัยแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

ส่วนที่ 2 การวิจัยประยุกต์

ส่วนที่ 3 การวิจัยพื้นฐาน

ส่วนที่ 4 ระบบการวิจัยและการบริหารการวิจัย

2.2 ยุทธศาสตร์วิจัยปี พ.ศ. 2547-2550 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำความรู้ เจตคติ และจิตวิญญาณมาร่วมสร้างงานวิจัยที่สนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องในสังคมเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์งานวิจัยเชิงรุก (สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล. 2547 : 1-2)

1. ยุทธศาสตร์ใช้วิจัยนำงานสอนและงานบริการ

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในโลกปัจจุบันถูกนำมาประยุกต์ใช้ในทุก ๆ สาขาวิชา ศาสตร์ทุกแขนงจึงพัฒนาต่อยอดให้มีการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมากขึ้น องค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมทางวิชาการได้ถูกพัฒนาขึ้นมากมายและมีข้อมูลที่เป็นหลักฐาน นับไม่ถ้วนให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตลอดเวลา แม้หลังจากที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ตาม อีกทั้งสังคมภายนอกก็มีการปรับตัวให้เข้ากับยุคของข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ข่าวสารด้านต่าง ๆ นั้นทำได้มากขึ้น ดังนั้นอาจารย์มหาวิทยาลัยในยุคโลกาภิวัตน์จึงต้องปรับกระบวนการทัศน์และรูปแบบการเรียนการสอน และการพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อีกทั้งงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น สามารถให้ความเห็นและร่วมกันตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่สนใจของประชาชน หรือเป็นปัญหาของประเทศชาติได้

การพัฒนาด้านการเรียนการสอนในยุคโลกาภิวัตน์ จึงต้องตระหนักดีถึงความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ได้พร่องจากทฤษฎี การมุ่งสอนเนื้อหาให้ครบตามหลักสูตรจึงเป็นไปได้ เมื่อความรู้ทวีคูณมากขึ้น ๆ ทุก ๆ ปี เนื้อหาเก่า ๆ ในอดีตนอกจากไม่กระตุ้นให้คิดต่อยากรู้อยากเห็นแล้ว ยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ได้ เหตุการณ์ปัจจุบันได้ทั้งหมด เนื้อหาและทฤษฎีเก่า ๆ ที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้บรรจุลงในส่วนที่ค้นคว้าได้ง่ายในรูป self-directed learning activity ถ้าอาจารย์พะวงเรื่องการสอนไม่ทันในเรื่องเก่า ๆ ยังไม่ทันสอนเรื่องใหม่ที่นิสิตควรทราบ และฝึกให้คิดในกรอบแนวคิดเพื่อสร้างสมมติฐาน ทฤษฎีที่นักวิชาการในรุ่นที่ใกล้เคียงกับเขานั้น เขาคิดกันอย่างไร เขาแก้ปัญหาอย่างไร ทั้งอาจารย์และนิสิตต้องสื่อสารกับบุคคลรอบด้านทั่วประเทศ และทั่วโลกในยุคสารสนเทศนี้ ในชั้นเรียนควรเป็นที่ที่อาจารย์สอนวิธีคิดที่เชื่อมโยงผลงานวิจัยในอดีตที่เป็นแหล่งกำเนิดองค์ความรู้เดิม เปิดเผยข้อเท็จจริง (fact) สมมติฐาน (hypothesis) และทฤษฎี (theory) ผสมผสานกับงานวิจัยใหม่ของตัวเอง ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยสามารถเอางานวิจัยของตนเองเข้าสู่ระบบการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนเพื่อสร้างหรือ บ่มเพาะนักวิจัยรุ่นใหม่ และเอางานวิจัยเข้าระบบงานบริการเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านบริการ

2. ยุทธศาสตร์ลดขั้นตอน-มุ่งเน้นผลงานวิจัย

ในอดีตที่ผ่านมา ระเบียบราชการมีขั้นตอนมากมาย การบริหารงบประมาณค่อนข้างเข้มงวดไม่เหมาะสมกับธรรมชาติการทำงานด้านวิจัย การปฏิรูปการบริหารจัดการขององค์กรอิสระที่เป็นแหล่งทุนวิจัยของประเทศ เช่น สกว.ม สวทช. มีการปรับปรุงและพัฒนาระเบียบการเงินและการคลังเอื้ออำนวยให้นักวิจัยทำงานได้สะดวก และมีขั้นตอนที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ลดขั้นตอนการเบิกจ่ายที่ไม่เอื้ออำนวยให้นักวิจัยได้ทำงานเต็มที่ การปรับระบบการคลังที่ไม่สอดคล้อง อาทิเช่น ต้องให้นักวิจัยเบิกไปจนหมดเพราะใกล้สิ้นปีงบประมาณ โดยไม่คำนึงผลงานวิจัยที่ออกมา ทำให้การบริหารงานด้านวิจัยในภาพรวมของประเทศขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล รัฐบาลต้องการรูปแบบการ

บริหารงานประมาณด้านงานวิจัยที่เน้นผลงานเป็นหลัก (performance-based budgeting) ผู้วิจัยสามารถกำหนดผลงานได้เอง เมื่อส่งครบตามกำหนดจึงได้เงินงวดถัดไป

มหาวิทยาลัยจึงปรับยุทธศาสตร์วิจัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรภายในให้คล่องตัวมากขึ้น ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น เน้นผลงานวิจัยเป็นสำคัญ ฝึกให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยรับผิดชอบและบริหารเงินงบประมาณการวิจัยด้วยตนเอง โดยใช้ระบบสารสนเทศเพื่อให้อาจารย์สามารถรับทราบแหล่งทุน การสมัครรับทุน การส่งข้อเสนอโครงการวิจัย การส่งรายงานความก้าวหน้า การรับเงินแต่ละงวด เมื่อผลงานเป็นไปตามแผนที่ผู้วิจัยกำหนดเอง รวมไปถึงการส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้ฝ่ายยุทธศาสตร์วิจัยจะเป็นพี่เลี้ยง ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมข้อปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อสร้างวินัยด้านการวิจัยแก่อาจารย์ในมหาวิทยาลัย เตรียมความพร้อมที่จะขอรับทุนวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย

3. ยุทธศาสตร์แปลงงานวิจัยเป็นทุนสังคม

งานวิจัยอันเกิดจากอาจารย์ในสังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผ่านมามีมากมาย แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ขาดการเชื่อมต่อนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และเพิ่มทุนทางสังคม และขาดความต่อเนื่องของบริบทความรู้เป็นฐานเพื่อสรรค์สร้างงานวิจัย ยุทธศาสตร์วิจัยในการแปลงงานวิจัยให้เป็นทุนของสังคมจะเริ่มตั้งแต่ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นระหว่างที่ดำเนินโครงการ โดยทีมงานยุทธศาสตร์วิจัยจะจัดทีมติดตามงานวิจัยเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นจากนักวิจัย เลือกรุ่นประเด็นที่สามารถนำผลงานวิจัยไปขยายผลให้เป็นประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวม สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เพิ่มทุนแก่สังคม สร้างงานวิจัยที่มีผลกระทบสูงผลักดันให้เกิดนโยบายระดับชาติได้ พร้อมทั้งมีการปรับกลยุทธงานประชาสัมพันธ์ งานเชิงข่าว ให้ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมไทย

2.3 งานวิจัยโดยเงินทุนส่งเสริม

จากรายงานประจำปีงบประมาณ 2544 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2544 (2544 : 70-77)

- จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในหน่วยงานต่ออาจารย์ประจำ คณะได้รับเงินสนับสนุนการสร้างงานวิจัย เป็นเงิน 683,745 หรือ เป็นเงิน 6160 บาท/อาจารย์ 1 คน
- สำหรับจำนวนงานวิจัยของคณาจารย์ในคณะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน จำนวน 14 เรื่อง/อาจารย์ 10 คน
- จำนวนบทความทางวิชาการ 11 บทความ/อาจารย์ 8 คน

จากรายงานประจำปีงบประมาณ 2545 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ. (2545 : 117-130) ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2545

- จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในหน่วยงานต่ออาจารย์ประจำ คณะได้รับเงิน
สนับสนุนการสร้างงานวิจัย เป็นเงิน 1,275,745 บาท หรือ เป็นเงิน 11,704 บาท/อาจารย์ 1 คน
- จำนวนบทความวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับ
นานาชาติหรือระดับชาติ 4 เรื่อง/อาจารย์ 3 คน และทั้ง 4 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการเรียน
การสอน
- จำนวนบทความวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการนำเสนอในระดับนานาชาติหรือ
ระดับชาติ (ที่ไม่ใช่เรื่องเดียวกับที่ตีพิมพ์) 12 เรื่อง/อาจารย์ 7 คน และในจำนวน 12 เรื่อง เป็นงานวิจัย
ที่ถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอนจำนวน 2 เรื่อง และเป็นงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในภาครัฐ
จำนวน 3 เรื่อง
- จำนวนงานสร้างสรรค์ที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชา ที่ได้รับการ
เผยแพร่อย่างกว้างขวาง 13 เรื่อง/อาจารย์ 3 คน
- จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ (ที่ไม่ใช่เรื่องเดียวกับที่ตีพิมพ์ หรือนำเสนอใน
ระดับชาติหรือนานาชาติ และไม่ใช่เรื่องเดียวกันกับงานที่แสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ) 11 เรื่อง/
อาจารย์ 9 คน โดยจำแนกเป็นประเภทที่ถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอนจำนวน 9 เรื่อง และประเภทที่
ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเอกชนจำนวน 1 เรื่อง และประเภทที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในภาครัฐจำนวน
1 เรื่อง

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าจำนวนการผลิตงานวิจัยและผลงานทางวิชาการมีพอ
ประมาณแต่จำนวนอาจารย์ผู้เป็นเจ้าของผลงานจะอยู่ในวงจำกัด

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

การสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการจะเกิดขึ้นได้ต้องมีตัวเสริมหรือสิ่งสนับสนุนให้
บุคลากรในองค์กรพอใจ เต็มใจปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 ปัจจัยเอื้อต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

การที่ตัวบุคคลเต็มใจ ตั้งใจและพอใจปฏิบัติงานได้นั้นต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ
และความต้องการที่เป็นแรงจูงใจของมนุษย์ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General
Theory of Human Motivation) มีดังนี้

(1) ความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นจะเข้ามาแทนที่

(2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรมอีกต่อไป

(3) ความต้องการของมนุษย์มีลำดับชั้นตามความสำคัญ กล่าวคือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมาจะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

แรงจูงใจของบุคคลมี 2 ลักษณะ คือแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกและมีผู้นำแรงจูงใจทั้ง 2 ประเภทนี้มาพิจารณาในประเด็นที่ช่วยเอื้อต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้ (พัทยา สายหู. 2522)

(1) แรงจูงใจภายใน ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สำคัญเกิดจากตัวผู้ทำวิจัยและผลงานทางวิชาการ ต้องการพัฒนาตนเอง

(2) แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ปัจจัยสนับสนุนให้เกิดงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ จากงานวิจัยของ ศุภโชค ปิยะสันติ (2539 : บทคัดย่อ) ได้สรุปแรงจูงใจภายนอกที่สนับสนุนให้เกิดงานดังกล่าวไว้ดังนี้

(2.1) การเพิ่มรายได้

(2.2) การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง โดยใช้ผลงานทางวิจัยเป็นเงื่อนไขในการพิจารณา

(2.3) การให้รางวัลตอบแทน ซึ่งอาจเป็นเงินหรือการประกาศเกียรติคุณสำหรับผู้ทำงานดีเด่น

(2.4) ให้ความสำคัญกับงานวิจัย โดยให้น้ำหนักเช่นเดียวกับภาระหน้าที่อื่น ๆ เช่น งานสอน

(2.5) ให้ทุนเดินทางไปนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการต่างประเทศ

(2.6) สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ ทุน ผู้ช่วยวิจัย ตลอดจนปัจจัยด้านเวลาโดยการลดภาระการสอนลงเพื่อช่วยให้ทำวิจัยได้อย่างสะดวกและได้ผลงานที่ดี

(2.7) สนับสนุนด้านการเผยแพร่งานวิจัย และผลงานทางวิชาการในการเสริมศักยภาพของอาจารย์ในการทำผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการตามที่ ภาวิไล นาควงษ์ (2539:1) อ้างอิงใน เดชา พริ้งลำพู. 2542:49) กล่าวถึงดังต่อไปนี้จัดเป็นแรงจูงใจภายนอกในการทำวิจัยเช่นกัน ได้แก่

(2.8) สร้างบรรยากาศทางวิชาการและบรรยากาศการทำงานที่มุ่งเน้นในด้านผลสำเร็จของงานในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการที่เอื้อต่อการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการนั้น ทางวิทยาลัยครูจันทระเกษม (2522 : 130-131) ได้กล่าวไว้ดังนี้

2.8.1 จัดให้มีการสัมมนาวิชาการด้านวิจัยการศึกษาม้าเสมอ เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์ตื่นตัวในการทำวิจัยและเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดในเชิงวิชาการ

2.8.2 จัดอบรมให้ความรู้ด้านวิจัยการศึกษา

2.8.3 ส่งเสริมให้ทำวิจัยและผลงานทางวิชาการเป็นทีม โดยให้ผู้ไม่มีประสบการณ์ในด้านวิจัยได้ทำงานร่วมกับผู้มีประสบการณ์มาก่อนแล้ว

2.8.4 จัดให้มีศูนย์รวบรวมผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิจัยแก่ผู้สอนทั่วประเทศ และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์ ได้แก่ ปัจจัยเชื้อเกี่ยวกับเงินทุนในประเทศ โดยเฉพาะกับอาจารย์ในสาขาสังคมศาสตร์ (ทัศนีย์ ธรานนท์, บทคัดย่อ: 2541) การได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา (ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง, บทคัดย่อ : 2540) การเสริมแรงด้านนโยบายของสถาบันและการให้เวลาเฉพาะกับการทำวิจัย (จรรยา แก้วใจบุญ, บทคัดย่อ: 2541)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าปัจจัยเอื้อต่อการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่มีส่วนสร้างแรงจูงใจให้เกิดงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ได้มาก

3.2 ปัญหาและอุปสรรคต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบและอุปสรรคต่อการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการพบว่า ปัญหาเกิดจากการขาดความสนใจและขาดความสามารถในการทำงานวิจัยของอาจารย์ และขาดหลักเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาผลงานวิจัย (สุนทรี จิตติอรุณชัย, บทคัดย่อ : 2535) เมื่ออาจารย์ขาดความสามารถในการทำวิจัย จึงต้องการบุคลากรช่วยงานวิจัย ดังนั้นจึงพบว่าการขาดบุคลากรช่วยงานวิจัยก็เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในระดับมาก (บุปผา เป็ดทิพย์, บทคัดย่อ : 2542) ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วิมาน จิวเจียม (2537 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา พบว่าปัญหาเกิดจากขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย ขาดแรงเสริมด้านหนังสือ ตำรา เอกสารที่เกี่ยวกับการวิจัย และที่สำคัญขาดการสนับสนุนจากสถาบันในด้านการให้เวลาเฉพาะสำหรับการค้นคว้าและวิจัย

กล่าวโดยสรุปแล้วจะพบว่าอุปสรรคและปัญหาของการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเกิดจากหน่วยงานที่ไม่เสริมแรงจูงใจและที่สำคัญเกิดจากตัวอาจารย์เอง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างงานวิจัย และผลงานวิชาการของคณาจารย์มีดังนี้

แมนนิ่ง (Manning : 1997 ; อ้างอิงจาก อัสพร แยมสรวล. 2539 : 16) ได้ศึกษาสภาพความพึงพอใจและสภาพความไม่พึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย โดยใช้ทฤษฎีปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค้ำจุนของเฮอร์ซเบิร์ก กลุ่มตัวอย่างได้แก่อาจารย์ 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามประกอบกับการสัมภาษณ์ โดยให้กลุ่มตัวอย่างบรรยายถึงเหตุการณ์ที่ดี ไม่ดีในการทำงาน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์กับปัจจัยทั้งสองของเฮอร์ซเบิร์ก ซึ่งผลพบว่า ปัจจัยกระตุ้นของเฮอร์ซเบิร์ก ด้านความสำเร็จในการทำงาน การยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบสูง และการมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีค่ามากในการจูงใจในการทำงาน โดยเฉพาะความสำเร็จในการทำงานและการยอมรับนับถือเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และลักษณะของงานที่ทำนั้นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัจจัยค้ำจุน ส่วนการบริหารงาน การปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และชุมชน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นตัวค้ำจุนเช่นเดียวกับเฮอร์ซเบิร์ก และเห็นสภาพการทำงานมีความสำคัญที่สุด

ลันซ์ฟอร์ด (Lunsford : 1997) ได้เขียนบทความที่กล่าวถึงข้อคิดเห็นของโบเยอร์ (Ernest L. Boyer) ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ *Scholarship Reconsidered : Priorities of the Professoriate* โดย โบเยอร์เป็นผู้เขียนในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นประธานมูลนิธิคาร์เนกี เนื้อหาในหนังสือได้เริ่มต้นจากคำถามถึงความหมายของการเป็นนักวิชาการและอะไรคือกิจกรรมหลักหรือบทบาทของผู้สอนในฐานะที่เป็นนักวิชาการผู้หนึ่ง ต่อจากนั้นได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่สำคัญ และกิจกรรมของผู้สอนและความเป็นมาในการเปลี่ยนแปลงบทบาททางการศึกษาซึ่งนำไปสู่การคิดใคร่ครวญถึงสิ่งที่คณะ (ในมหาวิทยาลัย) ควรกระทำก่อนและหลัง โดยมีจุดมุ่งหมายให้รู้ถึงจุดยืนของผู้สอนอีกครั้งและเพื่อสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์และความหลากหลายที่แตกต่างในกลุ่มนักวิชาการรวมทั้งให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ในสถาบันการศึกษาระดับสูงซึ่งจะเป็นประโยชน์กับสังคมโดยรวมในที่สุด ในอดีตการเป็นผู้รู้ผู้มีความชำนาญหรือผู้สอนในมหาวิทยาลัยมีบทบาทที่คาบเกี่ยวกันใน 3 ด้าน กล่าวคือ 1. ด้านการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งความรู้และศีลธรรม 2. ด้านการบริการให้ความรู้แก่ชุมชนและสังคม 3. ด้านการทำวิจัยเพื่อเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่ก้าวหน้าและน่าสมัย ทั้ง 3 ด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ยึดเป็นหลักในการประเมิน และเมื่อสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้จัดลำดับหรือลงน้ำหนักของ 3 ด้านดังกล่าวขึ้นใหม่ และผลเป็นที่ชัดเจนว่าให้น้ำหนักของบทบาทการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการทำวิจัยนั้นต้องมีการพิมพ์และเผยแพร่เพื่อประกอบเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง

และจากประเด็นนี้เองที่ขัดแย้งกับภาระของระบบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของอเมริกันที่ปัจจุบันคาดหวังให้ความรู้แก่กลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างที่หลากหลายในประเทศ และโบเยอร์เองเชื่อว่าสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต้องปรับภาระและพิจารณาใคร่ครวญถึงความหมายของนักวิชาการที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเสียใหม่เพื่อรองรับการพัฒนาในศตวรรษใหม่ การพิจารณาใหม่นั้นควรคำนึงถึงประเด็นที่ขัดแย้งในเรื่องดังต่อไปนี้ (1) การเรียนการสอนที่ยังขึ้นอยู่กับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปตามผู้เรียน (2) กลุ่มทำงานเองไม่พอใจในมาตรการการประเมิน (3) มีความสับสนในเรื่องการให้การศึกษาเป้าหมายสู่ชุมชน และ (4) กระแสของโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสังคม จริยธรรมและสิ่งแวดล้อม โบเยอร์ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าต้องพยายามละทิ้งกรอบแนวคิดเก่า ๆ ที่ว่าการสอนอยู่คนละขั้วกับการทำวิจัย แต่ควรขยายมุมมองต่อหน้าที่ของนักวิชาการเสียใหม่ว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาควรมีบทบาทของนักวิชาการ การค้นพบ (Discovery) คือ การทำวิจัยซึ่งไม่เพียงให้เกิดองค์ความรู้เท่านั้น ยังทำให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการในมหาวิทยาลัยอีกด้วย การบูรณาการ (Integration) รวมถึงการทำวิจัยในสายงานและนำผลมาแปลงเป็นองค์ความรู้ที่ขยายกว้างขึ้น การประยุกต์ใช้ (Application) ซึ่งสัมพันธ์ไปถึงการบริการ และการสอน (Teaching) โดยโบเยอร์เน้นว่าไม่ใช่เพียงถ่ายทอดเท่านั้นแต่ต้องจัดรูปแบบองค์ความรู้ใหม่และเปิดขยายโลกองค์ความรู้ด้วย โบเยอร์กล่าวสรุปถึงลักษณะของ scholars ว่าเป็นผู้รู้จักในสายงานของตน สามารถบูรณาการแนวคิดกับการปฏิบัติ และสามารถจุดประกายให้กับผู้เรียน โบเยอร์เสนอว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการขยายแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะนักวิชาการหรืออาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยโดยการให้เกิดเวทีสนทนาเสนอแนวคิดเพื่อหาข้อสรุปของแต่ละหน่วยสถาบัน

เลอบสัน (Thomas D. LeBlanc : 2002) ได้ศึกษาเพื่อค้นหาสมดุลระหว่างงานสอนกับการทำวิจัยตามบทบาทของครู และได้กล่าวถึงรูปแบบของผู้สอนและผู้รู้เนื่องจากการวิจัย ตามรูปแบบของโบเยอร์ (Boyer's teacher-scholar model) โบเยอร์เชื่อว่า ผู้รู้ (Scholar) คือผู้ที่ได้รับความรู้จากการวิจัย วิเคราะห์ การฝึกฝนและการสอน ซึ่งทั้ง 4 ส่วนนี้จะเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกัน ในฐานะครูผู้สอนที่มีลักษณะของผู้รู้ (Scholar) นั้นต้องไม่เป็นผู้ที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ (Transmit) เพียงอย่างเดียวหากเป็นผู้ที่จัดรูปแบบองค์ความรู้ (Transform) ด้วย ทั้งยังเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการเปิดโลกแห่งองค์ความรู้ และสามารถบูรณาการความคิดเข้ากับการปฏิบัติได้ด้วย และยังเป็นผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน โบเยอร์เชื่อว่าการทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ด้วยเหตุนี้เลอบสันได้นำแนวความคิดโดยเฉพาะรูปแบบครูของโบเยอร์มาศึกษากับ มหาวิทยาลัยมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ที่ซีโก โดยการสำรวจความคิดเห็นของคณบดี ทีมผู้บริหาร และผู้สอนในคณะที่เพิ่งตั้งใหม่ และผลที่ได้ พบว่าครูที่ถูกจ้างในกลางปี 1960 และต้นปี 1970 ไม่ถูกคาดหวังให้ทำวิจัยแต่สำหรับผู้ที่ถูกจ้างใหม่หลังจากนั้นจะถูกคาดหวังให้ทำงานวิจัยเพิ่มเติมขึ้นมาจากการสอนที่เป็นภาระที่ล้นมืออยู่แล้ว จากผลที่ได้นี้ชี้ให้เห็นถึง

ผลกระทบที่ได้มาจากการสนับสนุนรูปแบบครูของโบเยอร์ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในปี 1990 เป็นต้นมา ซึ่งอาจนำมาสู่การกระตุ้นให้คณะใหม่ ๆ เพิ่มความสนใจในผลสำเร็จของการเป็นผู้รู้และผู้สอนของครูตามรูปแบบของโบเยอร์ ทั้งนี้ กลุ่มผู้นำทางวิชาการของมหาวิทยาลัยมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ที่ซีโกเริ่มนำรูปแบบของ teacher-scholar เข้ามาใช้กับคณะใหม่ ๆ โดยนำกิจกรรมทางวิชาการที่นำครูสู่ความเป็นผู้รู้อย่างแท้จริง และผลที่ได้นั้นคุ้มค่า กล่าวคือมหาวิทยาลัยได้รับเงินในปีงบประมาณ 1993-1994 เพิ่มขึ้นจาก 15 ล้านดอลลาร์ เป็น 30 ล้านดอลลาร์

โคลเบค (Colbeck : 1998) ได้ทำการวิจัยการบูรณาการงานสอนและงานวิจัยในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสองประเภท คือ ประเภทที่มุ่งเน้นด้านการวิจัย และมหาวิทยาลัยทั่วไป โดยศึกษาถึงอิทธิพลของกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนในบริบทของความเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นวิชาการและวิจัยกับมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป ที่มีต่อการบูรณาการงานสอนกับงานวิจัยของคณาจารย์ในภาควิชาฟิสิกส์และภาควิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสังเกตการทำงานของอาจารย์ทั้งสองมหาวิทยาลัย ภาควิชาละ 3 คน รวม 12 คน ตามด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน การสังเกตแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงต้น ช่วงกลาง และช่วงท้ายภาคการศึกษา โดยสุ่มสังเกตพฤติกรรมการทำงานของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในช่วงวันทำการ 5 วัน และสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลการทำงานส่วนตัวนอกเวลาราชการ รวมเวลาในการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คน จำนวน 587.2 ชั่วโมง ในการบันทึกพฤติกรรมการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยที่นำมาพิจารณามี 3 ประเด็น คือ (1) จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนของงานที่ปฏิบัติ เช่น งานสอน ให้คำปรึกษา พัฒนาสื่อตรวจงาน ตัดเกรด ฯลฯ สำหรับงานวิจัย การสำรวจจะศึกษาประเด็นปัญหา การศึกษาดังกล่าวเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาเฉพาะ การทำงานเพื่อสนับสนุนด้านการวิจัย การเขียนงานวิจัย นำเสนองานวิจัย และงานที่เกี่ยวข้องกับการให้-รับทุนสนับสนุนงานวิจัย และงานบริหาร (2) วิธีการปฏิบัติที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น ๆ และ (3) เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานนั้น ๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนบูรณาการงานสอนกับงานวิจัย ใช้วิธีการคำนวณสัดส่วนของจำนวนเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายกับวิธีการปฏิบัติงาน และบันทึกระดับของการบูรณาการสอนกับงานวิจัย ตลอดจนการปฏิบัติที่เกิดขึ้นในช่วงการทำงาน จากนั้นนำมาหาความเหมือนและความแตกต่างในกระบวนการบูรณาการข้ามสาขาวิชา (ฟิสิกส์และภาษาอังกฤษ) และข้ามมหาวิทยาลัย (ที่เน้นการวิจัยและทั่ว ๆ ไป)

ในส่วนของข้อมูลบริบทของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนร่วมงาน หัวหน้า และคณบดีของคณะที่กลุ่มตัวอย่างสังกัด ตัวอย่างคำถามในการสัมภาษณ์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนด้านแหล่งค้นคว้างานสอน งานวิจัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่แต่ละคณะวางไว้อย่างไร นโยบายของมหาวิทยาลัยโดยรวมมีผลต่อการทำงาน

ของแต่ละคนอย่างไร กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เห็นว่ามีคุณค่ามาก/น้อยที่สุด ทำไมจึงคิดเช่นนั้น และมีการร่วมมือการเรียนภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในลักษณะใดบ้าง จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เพื่อหาความคลาดเคลื่อนและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้ระหว่างสองสาขาวิชา และสองมหาวิทยาลัย

ผลของการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างจากสองสาขาวิชาและสองมหาวิทยาลัยมีการบูรณาการงานสอนและงานวิจัย และเห็นว่าการบูรณาการดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้งานสอนและงานวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสามารถบริหารและจัดการเพื่อให้สามารถสอนให้คำปรึกษาด้านงานวิจัยแก่นักศึกษา และเขียนผลงานวิจัยของตนเองได้ในเวลาที่มีอยู่

การบูรณาการงานสอนดังกล่าวกับงานวิจัยที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้มีผลจากความชัดเจนของนโยบายของมหาวิทยาลัยและระบบการจัดการของคณะที่ให้ความสำคัญกับการบูรณาการบทบาทด้านการสอนและการวิจัยของคณาจารย์ อย่างไรก็ตาม ลักษณะเฉพาะของสาขาวิชาที่มีผลต่อระดับการบูรณาการดังกล่าว สาขาฟิสิกส์ซึ่งเน้นองค์ความรู้ที่มีกฎเกณฑ์และแบบแผนมากกว่าสาขาภาษาอังกฤษ มีส่วนทำให้การบูรณาการงานวิจัยในการสอนสาขาฟิสิกส์น้อยกว่าสาขาภาษาอังกฤษซึ่งสามารถยืดหยุ่นในการทำงานวิจัยได้ ในทางกลับกันความคาดหวังและบรรยากาศการสร้างงานวิจัยทางสาขาฟิสิกส์มีมากกว่าทางสายภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้อาจารย์ในสายภาษาอังกฤษมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษางานวิจัยมากกว่าการสร้างงานวิจัยเอง แต่อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าสิ่งนี้จะเป็อุปสรรคในการสร้างงานวิจัย ทั้งนี้ทราบว่าปัจจัยที่เข้ามามีส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดการวิจัยขึ้นคือ นโยบายของคณะและมหาวิทยาลัยในการสร้างโอกาสการทำงานวิจัยซึ่งต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ข้อจำกัดในการสร้างงานวิจัยส่วนหนึ่งที่พบจากงานวิจัยเกิดจากการมองไม่เห็นวิธีการบูรณาการงานสอนและงานวิจัย โดยอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มองการสร้างงานวิจัยและการสอนเป็นงานที่แยกจากกัน แต่ทั้งนี้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชาที่ทำการสอน ความต้องการในสาขาวิชาที่เน้นการสอนโดยการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียนจะมีความต้องการในการบูรณาการงานสอนกับงานวิจัยจะค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามมุมมองในบทบาทของการเป็นผู้สอนนับว่ามีอิทธิพลต่อการบูรณาการหรือไม่บูรณาการงานสอนกับงานวิจัยของอาจารย์แต่ละคน

การวิจัยครั้งนี้ได้สรุปข้อเสนอแนะที่น่าสนใจสำหรับการบูรณาการงานสอนกับงานวิจัย เช่น มหาวิทยาลัยที่มีการกำหนดให้นักศึกษาทำงานวิจัยทั้งในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ควรมีการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในการสร้างงานวิจัยระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ในสาขาวิชาที่ไม่เอื้อให้ผู้สอนสามารถสร้างงานวิจัยร่วมกับผู้เรียน ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน มีแนวทางในการสร้างงานวิจัย และในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามสร้างงานวิจัยของตนเองด้วย ซึ่งอาจเป็นการวิจัยที่ร่วมกันทำ

เป็นทีม นอกจากนี้แต่ละสาขาวิชาควรสร้างความยืดหยุ่นในการกำหนดการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการขยายขอบเขตคำนิยามของคำว่างงานวิจัยให้ครอบคลุมการสอนที่มีการนำการวิจัยเข้ามามีบทบาทในการสอน นั่นเอง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างงานวิจัย และผลงานวิชาการของคณาจารย์มีดังนี้

ทับทิม นิลวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการส่งเสริมการทำวิจัยในปัจจุบัน ความต้องการทำวิจัยและสำรวจปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย 1 คนและผู้บริหารคณะต่างๆในกลุ่มสังคมศาสตร์ 6 คณะ และให้อาจารย์จากคณะบริหารธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิจิตรศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และสังคมศาสตร์รวมจำนวน 285 คน ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาพบว่า สภาพการส่งเสริมการทำวิจัยในปัจจุบันในกลุ่มสังคมศาสตร์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านบริหารงานวิจัย การส่งเสริมการทำงานและบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัย ความเห็นของอาจารย์ส่วนใหญ่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในทุกด้านพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลงานของอาจารย์เป็นประโยชน์ในการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในระดับมาก และเห็นว่าปัญหาการทำวิจัยอยู่ในระดับมากด้านงบประมาณ คือหน่วยงานขาดงบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัยโดยไม่ได้ตั้งเงินสำรองจ่ายสำหรับวิจัย รวมถึงปัญหาการไม่มีเวลาในการทำวิจัยเพราะมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ

สุภาพ คัมภีรานนท์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อ 1. สำรวจปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพา 2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ตำแหน่งทางวิชาการ และคณะที่สังกัดในมหาวิทยาลัยบูรพา 3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ โดยกลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ในปีงบประมาณ 2539 จำนวน 201 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ด้านหน่วยงาน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และด้านส่วนตัวที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในงานวิจัย มีปัญหาในระดับปานกลาง 2. อาจารย์ชายและหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ การให้เงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ 3. อาจารย์วุฒิปริญญาตรีมีปัญหาในระดับมากด้านความรู้เข้าใจในงานวิจัย แหล่งวิชาการ วัสดุอุปกรณ์ อาจารย์วุฒิปริญญาโทและเอกมีปัญหาในระดับมากด้านแหล่งวิชาการ และเงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ 4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากมีปัญหาในระดับมากในทุกด้าน อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยมีปัญหาในระดับมากด้านแหล่งวิชาการ วัสดุอุปกรณ์ ส่วนปัญหาระดับปานกลางคือแหล่งเงินทุนสนับสนุน 5. อาจารย์ระดับรองศาสตราจารย์มีปัญหาอยู่ในระดับมากด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก แหล่งวิชาการ และเงินทุนสนับสนุน ระดับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีปัญหาในระดับมากด้านแหล่งวิชาการ และเงินทุนสนับสนุน ส่วนระดับอาจารย์ มีปัญหาระดับมากด้านแหล่งวิชาการ 6. คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีปัญหามากเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ เงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ คณะพยาบาลศาสตร์ มีปัญหามากเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ วัสดุอุปกรณ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ และเงินทุนสนับสนุน คณะวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาเกี่ยวกับแหล่งวิชาการ 7. อาจารย์ชายและหญิงโดยภาพรวม ด้านส่วนตัวและด้านหน่วยงานมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 8. ด้านส่วนตัวเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจงานวิจัย อาจารย์ วุฒิปริญญาตรี โท และเอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาพรวมและด้านหน่วยงานเกี่ยวกับเงินทุนสนับสนุน แหล่งวิชาการ และวัสดุอุปกรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 9. ด้านหน่วยงานเกี่ยวกับเงินทุนสนับสนุน อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากและอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 10. รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์โดยภาพรวมทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 11. ปัญหาการทำวิจัย จำแนกตามคณะ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 12. แนวทางการแก้ปัญหการทำวิจัยของอาจารย์ ทำได้โดยให้จัดหางบประมาณ จัดแหล่งวิชาการให้เพียงพอ ปรับปรุงระบบการสืบค้น ข้อมูลคอมพิวเตอร์ และลดภาระงานสอนของอาจารย์

อรรถัย แสงธำรง (จรินทร์ เสโตบล. 2544; อ้างอิงจาก อรรถัย แสงธำรง. 2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองของข้าราชการในสังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้าราชการสาย ก สาย ข และ สาย ค ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่ปฏิบัติงานอยู่ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 259 คน ตามตัวแปรซึ่งประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงานในสถาบัน เงินเดือน สถานภาพสมรส ประเภทข้าราชการ วุฒิการศึกษา แรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมได้แก่ บรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเอง และการให้บริการของสถาบันในการสนับสนุนการพัฒนาตนเอง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของไลเคิร์ท ผลการวิจัยพบว่า (1) เพศ ประสบการณ์การทำงานในสถาบัน เงินเดือน สถานภาพสมรส ประเภทข้าราชการ วุฒิการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองของข้าราชการ (2) อายุ แรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง บรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเองและการให้บริการของสถาบันในการสนับสนุนการพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองของข้าราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) แรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง บรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเองและการให้บริการของสถาบันในการสนับสนุนการพัฒนาตนเอง สามารถร่วม

ทำนวยการพัฒนาตนเองของข้าราชการในสังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้ร้อยละ 32.50 (4) การจัดกิจกรรมการพัฒนาศูนย์กลางสถาบันควรคำนึงถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเอง และควรจัดตั้งฝ่ายฝึกอบรม ควรมีนโยบายและกำหนดทิศทางการพัฒนาศูนย์กลางให้ชัดเจน มีความรู้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาตนเองแบบไม่เป็นทางการ และสถาบันควรมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานว่าได้นำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนางานได้มาก-น้อยเพียงใด ในขณะที่เดียวกันควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้รับการพัฒนา และความก้าวหน้าตามสายงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณาจารย์จากทุกภาควิชา/สาขาวิชาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ทำการสอนในระดับปริญญาตรีมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา รวมประชากรทั้งสิ้น 112 คน

จำนวนประชากรจำแนกตามภาควิชา/สาขาวิชา และเพศ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรจำแนกตามภาควิชา/สาขาวิชา และเพศ

ภาควิชา/สาขาวิชา	ชาย	หญิง	รวมทั้งหมด
จิตวิทยา	3	5	8
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	6	12	18
ปรัชญาและศาสนา	6	3	9
ภาษาตะวันตก	2	37	39
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	10	24	34
ภาษาศาสตร์	-	4	4
รวม	27	85	112

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณาจารย์จากทุกภาควิชา/สาขาวิชาในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2545 โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งหมดที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2545

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาควิชา/สาขาวิชา และเพศ

ภาควิชา/สาขาวิชา	ชาย	หญิง	รวมทั้งหมด
จิตวิทยา	3	5	8
บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	5	11	16
ปรัชญาและศาสนา	6	3	9
ภาษาตะวันตก	2	26	28
ภาษาไทยและภาษาตะวันออก	7	19	26
ภาษาศาสตร์	-	2	2
รวม	23	66	89

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามการสร้างงานวิจัย และการสร้างผลงานทางวิชาการ ซึ่งคณะผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการสร้างงานวิจัย การสร้างผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การสร้างงานวิจัย แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการณ์การทำงานวิจัยของอาจารย์ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อต่อการทำงานวิจัย เป็นคำถาม
แบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการ
ทำงานวิจัย เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 การสร้างผลงานทางวิชาการ แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นคำถาม
แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการณ์การทำงานทางวิชาการของ
อาจารย์ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อต่อการทำงานทางวิชาการ เป็น
คำถามแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการ
ทำผลงานทางวิชาการ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นปรึกษากับที่ปรึกษาโครงการและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน
เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

4. แก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถามโดยให้คณะกรรมการฝ่ายวิจัยและที่ปรึกษาโครงการ
ช่วยพิจารณาตรวจสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้มอบหมายผู้ช่วยผู้วิจัยแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม โดยใช้เวลาในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด จำนวน 73 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 82.02

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว คณะผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
และดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 73 ฉบับ

2. กำหนดรหัสการลงคะแนนโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคม
ศาสตร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

3. ป้อนข้อมูลจากแบบสอบถามลงโปรแกรม

4. ดำเนินการคำนวณค่าสถิติดังต่อไปนี้

4.1 หาจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการณ์การสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ ในสภาพการณ์ของการสร้างงานวิจัยและสภาพการณ์ของการสร้างผลงานทางวิชาการ โดยการทดสอบค่า F-Test และถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันจะใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของ Scheffe

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 89 ฉบับ ได้รับคืนมา จำนวน 73 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.02 เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในตาราง 3 – ตาราง 5

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำงานวิจัย

2.1 สภาพการณ์การทำงานวิจัย นำเสนอในตาราง 6 – ตาราง 27

2.2 ปัจจัยเอื้อต่อการทำงานวิจัย นำเสนอในตาราง 28

2.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัย นำเสนอในตาราง 29 – ตาราง 31

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนการผลิตผลงานทางวิชาการ

3.1 สภาพการณ์การทำผลงานทางวิชาการ นำเสนอในตาราง 32 – ตาราง 43

3.2 ปัจจัยเอื้อต่อการทำผลงานทางวิชาการ นำเสนอในตาราง 44

3.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ นำเสนอในตาราง 45 – ตาราง 47

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 89 ชุด แก่กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์ ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2545 จำนวน 89 คน และรับคืน 73 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.02

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผล ดังแสดงในตาราง 3 – 5 ข้างล่างนี้

ตาราง 3 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และวุฒิการศึกษา

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	20	27.4
หญิง	53	72.6
อายุ		
20-30 ปี	15	20.5
31-40 ปี	14	19.2
41 -50 ปี	33	45.2
51 ปีขึ้นไป	11	15.1
สถานภาพการสมรส		
โสด	37	50.7
สมรส	36	49.3
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	3	4.1
ปริญญาโท	62	84.9
ปริญญาเอก	8	11.0

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.6 และเพศชาย ร้อยละ 27.4 เมื่อพิจารณาด้านอายุ คณาจารย์ส่วนใหญ่มี อายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี และ อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 19.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่น้อยที่สุดคือ ผู้มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.1 ด้านสถานภาพการสมรส คณาจารย์โสด และสมรส มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 50.7 และร้อยละ 49.3 ตามลำดับ ด้านระดับการศึกษา คณาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมาคือ วุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 11.0 น้อยที่สุดคือ วุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 4.1

ตาราง 4 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่รับราชการ และจำนวนชั่วโมงสอน

	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย
ระยะเวลาที่รับราชการ	1 ปี	39 ปี	12.13 ปี
จำนวนชั่วโมงสอน			
ปริญญาตรี	2 ชั่วโมง	14 ชั่วโมง	7.9 ชั่วโมง
บัณฑิตศึกษามหาบัณฑิต	1 ชั่วโมง	7 ชั่วโมง	3.2 ชั่วโมง
บัณฑิตศึกษามหาคุณพิเศษ	1 ชั่วโมง	11 ชั่วโมง	4.2 ชั่วโมง

จากตาราง 4 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีระยะเวลารับราชการ สูงสุดเป็นเวลา 39 ปี และต่ำสุด 1 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยอายุราชการของคณาจารย์เท่ากับ 12.13 ปี เมื่อพิจารณาจำนวนชั่วโมงสอน พบว่า ระดับปริญญาตรีอาจารย์มีชั่วโมงสอนต่ำสุด 2 ชั่วโมง สูงสุด 14 ชั่วโมง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.9 ชั่วโมง ระดับบัณฑิตศึกษามหาคุณพิเศษ มีชั่วโมงสอนต่ำสุด 1 ชั่วโมง สูงสุด 11 ชั่วโมง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.2 ชั่วโมง ส่วนระดับบัณฑิตศึกษามหาบัณฑิตมีชั่วโมงสอน ต่ำสุด 1 ชั่วโมง สูงสุด 7 ชั่วโมง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2 ชั่วโมง

ตาราง 5 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระงานอื่นที่รับผิดชอบ ตำแหน่งทางวิชาการ และระดับ

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาระงาน		
งานบริหาร	24	32.9
งานอาจารย์ที่ปรึกษา	51	69.9
งานประกันคุณภาพ	35	47.9
งานควบคุมปริญญาบัตร/สารนิพนธ์	40	54.8
งานอื่น ๆ (ประธาน/ผู้ประสานงานวิชาศึกษาทั่วไป หัวหน้าแผนก/สาขา รอง/ผู้ช่วยเลขานุการภาควิชา กรรมการ/เลขาฝ่ายต่าง ๆ ของภาควิชา คณะ มนุษยศาสตร์ และหน่วยงานอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย)	21	28.8
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	52	71.2
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	13	17.8
รองศาสตราจารย์	8	11.0
ระดับ		
ระดับ 4	2	2.7
ระดับ 5	8	11.0
ระดับ 6	6	8.2
ระดับ 7	18	24.7
ระดับ 8	12	16.4
ระดับ 9	8	11.0
พนักงาน	2	2.7
ไม่ตอบ	17	23.3

จากตาราง 5 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาคือ งานควบคุมปริญญาบัตร/สารนิพนธ์ ร้อยละ 54.8 และงานประกันคุณภาพ ร้อยละ 47.9 ส่วนงานอื่น ๆ ได้แก่ ประธาน/ผู้ประสานงานวิชาศึกษาทั่วไป หัวหน้าแผนก/

สาขา รอง/ผู้ช่วยเลขานุการภาควิชา กรรมการ/เลขาฝ่ายต่างๆของ ภาควิชา คณะมนุษยศาสตร์ และ หน่วยงานอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 28.8

ด้านตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ตำแหน่งอาจารย์ มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.2 รองลงมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 17.8 และรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 11.0

ด้านระดับ (ซี) ผู้ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งระดับ 7 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.7 รองลงมาคือ ระดับ 8 ร้อยละ 16.4 และน้อยที่สุดคือ ระดับ 4 และ พนักงานมหาวิทยาลัยของรัฐ ร้อยละ 2.7

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำงานวิจัย

2.1 สภาพการณ์การทำงานวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 สภาพการณ์การทำงานวิจัย ปรากฏผลดังตาราง 6 - 27 ข้างล่างนี้

ตาราง 6 สภาพการณ์การทำงานวิจัย

สภาพการณ์การทำงานวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ทำ	23	28.8
เคยทำแต่เลิกทำแล้ว	13	17.8
รวม	34	46.6
ปัจจุบันเริ่มทำ	22	30.1
ทำและทำมาจนถึงปัจจุบัน	14	19.2
รวม	36	49.3
ไม่ตอบ	3	4.1
รวมทั้งสิ้น	73	100

จากตาราง 6 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่กำลังทำงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 49.3 และที่ไม่ทำงานวิจัย ร้อยละ 46.6 โดยมีเหตุผลดังแสดงในตาราง 5 ข้างล่าง

ตาราง 7 เหตุผลที่ไม่ทำงานวิจัย

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่ชอบ	1	4.1	2	8.3	1	1.4	4	5.5
2. ไม่มีเวลาพอ	10	41.6	7	28.1	5	6.8	22	30.1
3. เงินทุนทำวิจัยไม่เพียงพอ	0	0	1	4.1	2	2.7	3	4.1
4. แหล่งเงินทุนวิจัยมีน้อย	1	4.1	1	4.1	3	4.1	5	6.8
5. ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย	9	37.5	4	11.1	2	2.7	15	20.5
6. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ	0	0	0	0	1	1.4	1	1.4
7. ขาดผู้ให้คำปรึกษาการวิจัย	0	0	5	6.8	3	4.1	8	11.0
8. ปัญหาสุขภาพ	0	0	2	2.7	0	0	2	2.7
9. อื่น ๆ (ต้องใช้เวลาเตรียมสอนเนื่องจากเป็นอาจารย์ใหม่ ไม่มีหัวข้อน่าสนใจ เพิ่งสำเร็จการศึกษา)	3	12.5	0	0	1	1.4	4	5.5

จากตาราง 7 พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ไม่ทำวิจัยมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาพอ ร้อยละ 30.1 รองลงมาคือ ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย ร้อยละ 20.5 และขาดผู้ให้คำปรึกษาการวิจัย ร้อยละ 11.0 น้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ ร้อยละ 1.4 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ต้องใช้เวลาเตรียมสอนเนื่องจากเป็นอาจารย์ใหม่ ไม่มีหัวข้อน่าสนใจ และเพิ่งสำเร็จการศึกษา

เมื่อพิจารณาตามอันดับที่เลือกพบว่า เหตุผลที่ไม่ทำวิจัย คือ ไม่มีเวลาพอได้รับการเห็นพ้องจากคณาจารย์สูงสุดในทั้ง 3 อันดับ คือ อันดับหนึ่ง สอง และสาม คิดเป็นร้อยละ 13.7, 9.6, 6.8 ตามลำดับ

ตาราง 8 เหตุผลที่เคยทำแต่เล็ก

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีภาระงานสอนและตรวจงานมาก	6	8.2	3	4.1	0	0	9	12.3
2. มีภาระงานให้คำปรึกษาปริญญานิพนธ์/ สารนิพนธ์มาก	0	0	0	0	3	4.1	3	4.1
3. มีภาระงานบริหารมาก	1	1.4	0	0	0	0	1	1.4
4. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับงานวิจัย	0	0	0	0	0	0	0	0
5. เงินทุนวิจัยที่ได้รับน้อย	0	0	0	0	0	0	0	0
6. สิ่งอำนวยความสะดวกการวิจัยไม่เพียงพอ	0	0	0	0	0	0	0	0
7. ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน	0	0	0	0	1	1.4	1	1.4
8. การวิจัยใช้เวลามากทำให้ไม่สามารถทำ กิจกรรมอื่น ๆ	0	0	5	6.8	0	0	5	6.8
9. ขาดผู้ให้คำปรึกษางานวิจัย	1	1.4	0	0	2	2.7	3	4.1
10. มีปัญหาด้านสุขภาพ	0	0	0	0	0	0	0	0
11. อื่น ๆ (ไม่สนใจทำ ถูกย้ายที่ทำงาน มีปัญหาการ ประสานงานกับฝ่ายวิจัยของมหาวิทยาลัย)	2	2.7	0	0	1	1.4	3	4.1

จากตาราง 8 พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์เคยทำวิจัยแต่เล็กทำ มากที่สุด คือ มีภาระงานสอนและตรวจงานมาก คิดเป็นร้อยละ 12.3 รองลงมาคือ การวิจัยใช้เวลามากทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ร้อยละ 6.8 และน้อยที่สุด คือ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 1.4 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ไม่สนใจทำ ถูกย้ายที่ทำงาน และมีปัญหาการประสานงานกับฝ่ายวิจัยของมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาอันดับที่เลือก พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์เลิกทำงานวิจัยสูงสุดในอันดับหนึ่งคือ มีภาระงานสอนและตรวจงานมาก คิดเป็นร้อยละ 8.2 ในอันดับสองคือ การวิจัยใช้เวลามากทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ ร้อยละ 6.8 และในอันดับสาม คือ มีภาระงานให้คำปรึกษาปริญญานิพนธ์/สารนิพนธ์มาก ร้อยละ 4.1

ตาราง 9 ความต้องการทำงานวิจัยของผู้ที่ไม่ทำวิจัยและผู้ที่เคยทำแต่เลิกทำ

ความต้องการทำวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการ	27	79.4
ไม่ต้องการ	6	17.6
ไม่ตอบ	1	2.9
รวม	34	100

จากตาราง 9 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ไม่ทำงานวิจัยและที่เคยทำแต่เลิกทำงานวิจัย มีความต้องการทำงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 79.4

ตาราง 10 เหตุผลในการทำงานวิจัย

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นำผลงานไปพัฒนาการเรียนการสอน	11	30.5	19	52.7	1	2.8	31	86.1
2. เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ	9	25.0	2	5.6	13	36.1	24	66.7
3. มีความรู้และประสบการณ์ทางวิจัยและวิชาการมากขึ้น	11	30.5	11	30.5	9	25.0	31	86.1
4. เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง	1	2.8	0	0	0	0	1	2.8
5. มีรายได้เพิ่มขึ้น	0	0	0	0	2	5.6	2	5.6
6. ชอบทำงานวิจัย	1	2.8	0	0	3	8.3	4	11.1
7. อื่น ๆ (ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารและอยากทำงานวิจัย)	3	8.3	0	0	2	5.6	5	13.9

จากตาราง 10 พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทำงานวิจัยมากที่สุดคือ การนำผลงานไปพัฒนาการเรียนการสอน และการมีความรู้และประสบการณ์ทางวิจัย และวิชาการมากขึ้น มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาคือ เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 66.7 น้อยที่สุดคือ เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง ร้อยละ 1.4 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร และอยากทำงานวิจัย

เมื่อพิจารณาตามอันดับที่เลือก พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทำงานวิจัยสูงสุดในอันดับหนึ่งคือ นำผลงานไปพัฒนาการเรียนการสอน และมีความรู้และประสบการณ์ทางวิจัย

และวิชาการมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 30.5 ในอันดับสองคือ นำผลงานไปพัฒนาการเรียนการสอน ร้อยละ 52.7 และในอันดับสาม คือ เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 36.1

ตาราง 11 ลักษณะงานวิจัยที่ทำ

ลักษณะงานวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำคนเดียว	14	38.9
ทำเป็นคณะ	15	41.7
ทำทั้งคนเดียวและคณะ	7	19.4
รวม	36	100

จากตาราง 11 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ทำวิจัยเป็นคณะ คิดเป็นร้อยละ 41.7 ทำคนเดียว ร้อยละ 38.9 และที่ทำทั้งแบบคนเดียวและคณะ ร้อยละ 19.4

ตาราง 12 จำนวนงานวิจัยที่ทำ

จำนวนงานวิจัย (เรื่อง)	จำนวน (คน)
2	6
3	6
4	10*
5	4
6	2
7	1
8	1
9	1
60	1

(* ค่าฐานนิยม)

จากตาราง 12 คณาจารย์ทำงานวิจัยสูงสุด 60 เรื่อง ต่ำสุด 2 เรื่อง โดยมีค่าฐานนิยมเท่ากับ 4 เรื่อง

ตาราง 13 สถานภาพในการทำงานวิจัยที่เป็นคณะ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หัวหน้าโครงการ	4	18.2
ผู้ร่วมโครงการ	14	63.6
ทั้งหัวหน้าและผู้ร่วมโครงการ	4	18.2
รวม	22	100

จากตาราง 13 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ทำวิจัย มีสถานภาพเป็นผู้ร่วมโครงการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.6 และมีสถานภาพเป็นหัวหน้าโครงการ และเป็นทั้งหัวหน้าและผู้ร่วมโครงการ จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 18.2

ตาราง 14 ระยะเวลาสิ้นสุดโครงการวิจัยที่ทำ

ระยะเวลาโครงการวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี	30	69.8
มีแผนดำเนินการมากกว่า 1 ปี	13	30.2
รวม	43	100

จากตาราง 14 พบว่า ระยะเวลาโครงการวิจัยที่มีการทำมากที่สุด คือ โครงการที่เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.8 และโครงการที่มีแผนดำเนินการมากกว่า 1 ปี ร้อยละ 30.2

ตาราง 15 ระยะเวลาของโครงการที่มีแผนดำเนินการมากกว่า 1 ปี

จำนวนเวลาโครงการวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2 ปี	3	23.0
3 ปี	5	38.5
3-5 ปี	2	15.4
4 ปี	2	15.4
9 ปี	1	7.7
รวม	13	100

จากตาราง 15 พบว่า จำนวนเวลาที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ใช้ในการทำโครงการวิจัยที่มีแผนการดำเนินการมากกว่าหนึ่งปี ที่มากที่สุดคือ 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา คือ 2 ปี ร้อยละ 23.0

ตาราง 16 ประเภทงานวิจัย

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การวิจัยพื้นฐาน	12	28.6
การวิจัยประยุกต์	10	23.8
การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	20	47.6
รวม	42	100

จากตาราง 16 พบว่า ประเภทงานวิจัยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ทำมากที่สุด คือ งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ การวิจัยพื้นฐาน ร้อยละ 28.6 และการวิจัยประยุกต์ ร้อยละ 23.8

ตาราง 17 เวลาเฉลี่ยในการทำวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับภาระงานสอนและงานอื่น ๆ

เวลาเฉลี่ยในการทำวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ร้อยละ 5 ของเวลาทำงานทั้งหมด	1	3.2
ร้อยละ 10 ของเวลาทำงานทั้งหมด	7	22.6
ร้อยละ 15 ของเวลาทำงานทั้งหมด	3	9.7
ร้อยละ 20 ของเวลาทำงานทั้งหมด	10	32.2
ร้อยละ 25 ของเวลาทำงานทั้งหมด	1	3.2
ร้อยละ 30 ของเวลาทำงานทั้งหมด	4	12.9
ร้อยละ 40 ของเวลาทำงานทั้งหมด	2	6.5
ร้อยละ 50 ของเวลาทำงานทั้งหมด	2	6.5
ร้อยละ 90 ของเวลาทำงานทั้งหมด	1	3.2
รวม	31	100

จากตาราง 17 พบว่า เวลาเฉลี่ยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่ใช้ในการทำวิจัยเมื่อเทียบกับภาระงานทั้งหมด คือ ร้อยละ 20 ของเวลาทำงานทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ร้อยละ 10 ของเวลาทำงานทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 22.6

ตาราง 18 จำนวนแหล่งเงินทุนวิจัย

จำนวนแหล่งทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 แหล่ง	32	84.2
2 แหล่ง	4	10.5
มากกว่า 2 แหล่ง	2	5.3
รวม	38	100

จากตาราง 18 พบว่า จำนวนแหล่งเงินทุนวิจัยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ได้รับมากที่สุด คือ 1 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมา คือ 2 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 10.5 และมากกว่า 2 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตาราง 19 แหล่งทุนวิจัย

แหล่งทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุนต่างประเทศ	3	4.9
ทุนในประเทศ	58	95.1
รวม	61	100

จากตาราง 19 พบว่า แหล่งทุนวิจัยของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่เป็นทุนในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 95.1 ทุนต่างประเทศ ร้อยละ 4.9

ตาราง 20 ประเภทของแหล่งทุนในประเทศ

ประเภท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุนส่วนตัว	19	32.8
ทุนของหน่วยงาน	28	48.3
ทุนของหน่วยงานอื่น	11	18.9
รวม	58	100

จากตาราง 20 พบว่า แหล่งทุนในประเทศของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ที่มากที่สุด คือ ทุนของหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา คือ ทุนส่วนตัว ร้อยละ 32.8

ตาราง 21 ความเพียงพอของทุนวิจัยที่ได้รับ

ความเพียงพอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพียงพอ	10	27.7
เพียงพอปานกลาง	20	55.6
ไม่เพียงพอ	6	16.7
รวม	36	100

จากตาราง 21 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีความเห็นต่อทุนที่ได้รับว่ามีความเพียงพอในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือเพียงพอ ร้อยละ 27.7 และไม่เพียงพอ ร้อยละ 16.7

ตาราง 22 ทุนวิจัยภายในประเทศเฉพาะที่เป็นหัวหน้าโครงการ

จำนวนเงินที่ได้รับ	
ต่ำสุด	สูงสุด
3,000	3,000
5,000	4,000
7,000	8,000
8,000	20,000
20,000	24,000
30,000	28,000
40,000	30,000
70,000	40,000
	2,500,000

จากตาราง 22 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่เป็นหัวหน้าโครงการได้รับทุนวิจัยภายในประเทศ สูงสุด 2,500,000 บาท และต่ำสุด 3,000 บาท โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 22,000 บาท

ตาราง 23 ทุนวิจัยภายนอกประเทศ

จำนวนเงินที่ได้รับ	
ต่ำสุด	สูงสุด
50,000	800,000

จากตาราง 23 พบว่า มีคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ได้รับทุนวิจัยต่างประเทศสูงสุด 800,000 บาท และต่ำสุด 50,000 บาท

ตาราง 24 ประสิทธิภาพการอบรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การอบรมการวิจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยอบรม	13	36.1
เคยอบรม	23	63.9
รวม	36	100

จากตาราง 24 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่เคยรับการอบรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 63.9 และที่ไม่เคยรับการอบรม ร้อยละ 36.1

ตาราง 25 หัวข้อการวิจัยที่ต้องการอบรม

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเขียนโครงร่าง	23	63.9
การบริหารโครงการวิจัย	16	44.4
การออกแบบการวิจัย	23	63.9
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	14	38.9
การสร้างเครื่องมือ	17	47.2
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	19	52.8
การแปลและรายงานผล	19	52.8
การเขียนเอกสารอ้างอิง	9	25.0
การใช้คอมพิวเตอร์	15	41.7
อื่น ๆ (การวิจัยเชิงคุณภาพ)	3	8.3

จากตาราง 25 พบว่า หัวข้อการวิจัยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ต้องการอบรมมากที่สุดคือ การเขียนโครงร่าง และการออกแบบงานวิจัย มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 63.9 น้อยที่สุด คือ การเขียนเอกสารอ้างอิง ร้อยละ 25.0 หัวข้ออื่น ๆ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ ร้อยละ 8.3

ตาราง 26 ประโยชน์ของการวิจัยที่นำไปใช้

ประโยชน์ของการนำผลการวิจัยไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พัฒนาการเรียนการสอน	36	100
ขอเสนอผลงานทางวิชาการ	26	72.2
เผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่คณะ	23	63.9
แลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันภายในประเทศ	6	16.7
แลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันภายนอกประเทศ	3	8.3
อื่น ๆ (การนำไปประยุกต์ใช้กับการสอน เพื่อประโยชน์ของสถาบันท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ใช้เป็นรูปแบบเพื่อสร้างเครือข่ายในโรงเรียนมัธยม)	3	8.3

จากตาราง 26 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ขอเสนอผลงานทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 72.2 น้อยที่สุดคือ แลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันภายนอกประเทศ ร้อยละ 8.3 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ การนำไปประยุกต์ใช้กับการสอน เพื่อประโยชน์ของสถาบันท่องเที่ยวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และใช้เป็นรูปแบบเพื่อสร้างเครือข่ายในโรงเรียนมัธยม

ตาราง 27 รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัย

รูปแบบการเผยแพร่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสนอผลงานในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการ	16	44.4
พิมพ์ในวารสารต่างประเทศ	3	8.3
พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ	18	50.0
อื่น ๆ (พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อแจกผู้สนใจ พิมพ์ในรูปบทความในวารสารทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย)	3	8.3

จากตาราง 27 พบว่า รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ใช้มากที่สุดคือ การพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 50 น้อยที่สุดคือ การพิมพ์ในวารสารต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 8.3 ส่วนรูปแบบการเผยแพร่อื่น ๆ ได้แก่ พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อแจกผู้สนใจ และพิมพ์ในรูปบทความในวารสาร ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

2.2 ปัจจัยเอื้อต่อการทำงานวิจัย

ตาราง 28 ปัจจัยเอื้อต่อการทำงานวิจัย

ปัจจัย	$\bar{x}$	SD	แปลผล
การสนับสนุนจากหน่วยงานเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน			
1. มีข้อมูลพื้นฐานการวิจัยที่จะนำมาใช้ในการวิจัย	1.94	0.70	ปานกลาง
2. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	2.04	0.63	ปานกลาง
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย	1.68	0.70	ปานกลาง
4. มีการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คำปรึกษาด้านการวิจัย	1.83	0.64	ปานกลาง
5. มีการตั้งผู้แทนเพื่อประสานงานกับมหาวิทยาลัย	1.87	0.68	ปานกลาง
6. มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัยกับหน่วยงานอื่น	1.42	0.53	น้อย
การสนับสนุนจากผู้บริหาร			
7. สนับสนุนให้การอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านวิจัย	2.14	0.63	ปานกลาง
8. ให้ความสำคัญในการทำงานวิจัย	1.79	0.74	ปานกลาง
9. ชี้แนะ/ช่วยเหลือแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยนอกเหนือจากงบประมาณ	1.93	0.67	ปานกลาง
10. สนับสนุนให้มีการวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่น	1.79	0.72	ปานกลาง
11. สนับสนุนให้มีโอกาสเสนอผลงานวิจัย	2.11	0.69	ปานกลาง
ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน			
12. ให้การสนับสนุนการทำวิจัย	1.73	0.65	ปานกลาง
13. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยกับผู้ไม่ได้ทำวิจัย	1.37	0.52	น้อย
14. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยที่ทำวิจัยในสายวิชาเดียวกัน	1.46	0.58	น้อย
(ข้อ15-19 เฉพาะผู้ทำวิจัยกลุ่ม)			
15. เพื่อนร่วมงานรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	2.18	0.57	ปานกลาง
16. มีการแบ่งงานตามความถนัดของแต่ละคน	2.26	0.62	ปานกลาง
17. ผู้ร่วมโครงการมีความรับผิดชอบ	2.29	0.63	ปานกลาง
18. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยในโครงการ	2.21	0.59	ปานกลาง
19. กลุ่มวิจัยได้รับการสนับสนุนทางวิชาการและประสบการณ์จากนักวิจัยนอกโครงการ	1.82	0.52	ปานกลาง

ตาราง 28 (ต่อ)

ปัจจัย	$\bar{x}$	SD	แปลผล
ระเบียบและข้อปฏิบัติต่างๆ			
20. ระเบียบและข้อปฏิบัติของคณะเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย	2.00	0.68	ปานกลาง
21. การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกมีความคล่องตัว	1.70	0.64	ปานกลาง
22. ระเบียบการพิจารณาทุนในคณะทำให้ยากทำวิจัย	1.85	0.67	ปานกลาง
23. การเบิกจ่ายงบประมาณ(งบรายได้)มีความคล่องตัว	1.80	0.63	ปานกลาง
24. ระเบียบการพิจารณาทุนจากแหล่งอื่นทำให้ยากทำวิจัย	1.62	0.55	ปานกลาง
25. การเบิกจ่ายงบประมาณจากแหล่งอื่นมีความคล่องตัว	1.74	0.63	ปานกลาง
ความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย ท่านมีความรู้เรื่องต่อไปนี้			
26. การตั้งปัญหาวิจัย	1.94	0.56	ปานกลาง
27. การออกแบบวิจัย	1.72	0.63	ปานกลาง
28. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	1.74	0.59	ปานกลาง
29. การสร้างเครื่องมือวัด	1.60	0.58	ปานกลาง
30. การนำสถิติมาใช้	1.49	0.62	น้อย
31. คอมพิวเตอร์ในการวิจัย	1.55	0.69	ปานกลาง
32. การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	1.65	0.63	ปานกลาง

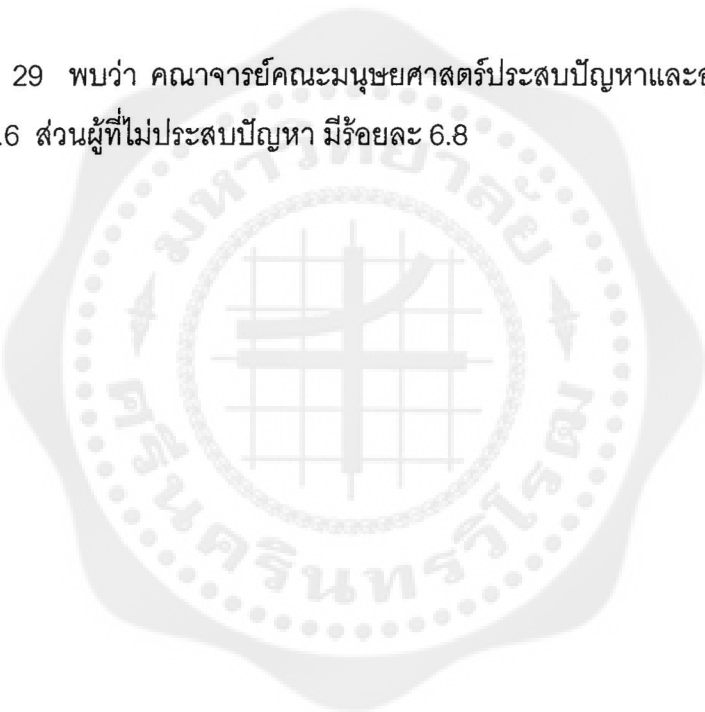
จากตาราง 28 พบว่า ปัจจัยเอื้อต่อการวิจัยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างสูง คือ ปัจจัยด้านความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน (ผู้ที่ทำวิจัยกลุ่ม) ได้แก่ ผู้ร่วมโครงการมีความรับผิดชอบ มีการแบ่งงานตามความถนัดของแต่ละคน และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยในโครงการ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.29 , 2.26 และ 2.21 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยเอื้อที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัยกับหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ย 1.42 ด้านความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน ได้แก่ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยกับผู้ไม่ได้ทำวิจัย มีค่าเฉลี่ย 1.37 และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยที่ทำวิจัยในสาขาวิชาเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย 1.46 และด้านความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ การนำสถิติมาใช้ มีค่าเฉลี่ย 1.49

2.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัย

ตาราง 29 การประสบปัญหาการวิจัย

การประสบปัญหา/อุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	5	6.8
มี	53	72.6
ไม่ตอบ	15	20.5
รวม	73	100

จากตาราง 29 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 72.6 ส่วนผู้ที่ไม่ประสบปัญหา มีร้อยละ 6.8

ตาราง 30 ความรุนแรงของปัญหาการทำงานวิจัย

อันดับ ปัญหา	1		2		3		4		5		6		7		รวม	
	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%
1. เงินทุน	6	11.3	14	26.4	13	24.5	4	7.5	3	5.7	1	1.9	1	1.9	42	79.2
2. ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน	0	0	2	3.8	4	7.5	13	24.5	7	13.2	3	5.7	0	0	29	54.7
3. การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน	1	1.9	2	3.8	5	9.4	9	17.0	10	18.9	4	7.5	0	0	31	58.5
4. ไม่มีเวลาพอ	38	71.7	13	24.5	0	0	0	0	0	0	2	3.8	0	0	53	100
5. ความรู้เรื่องระเบียบวิจัยไม่เพียงพอ	9	17.0	14	26.4	9	17.0	0	0	2	3.8	6	11.3	0	0	40	75.5
6. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน	0	0	0	0	9	17.0	4	7.5	6	11.3	10	18.9	2	3.8	31	58.5
7. อื่น ๆ (ไม่มีหัวข้อที่น่าสนใจและมีคุณค่าเพียงพอที่จะทำ ไม่สามารถจัดสรรเวลาให้แก่ตนเองได้อย่างเหมาะสม ทีมงานบางคนไม่ถนัดในงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนคน ขาดการจุดจุกเกี่ยวกับหัวข้อและข้อมูลที่จะมาทำวิจัย งานดูแลนิสิตเพิ่มมากขึ้น , ขาดประสบการณ์)	2	3.8	2	3.8	1	1.9	0	0	0	0	0	0	1	1.9	6	11.3

จากตาราง 30 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทั้งหมดคิดว่าปัญหา/อุปสรรคการทำงานวิจัยที่รุนแรงมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ เรื่องเงินทุน ร้อยละ 79.2 และปัญหา/อุปสรรคที่น้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ร้อยละ 31 ส่วนปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ไม่มีหัวข้อที่น่าสนใจและมีคุณค่าเพียงพอที่จะทำ ไม่สามารถจัดสรรเวลาให้แก่ตนเองได้อย่างเหมาะสม ทีมงานบางคนไม่ถนัดในงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนคน การขาดการจุดจุกเกี่ยวกับหัวข้อและข้อมูลที่จะมาทำวิจัย งานดูแลนิสิตเพิ่มมากขึ้น และขาดประสบการณ์

ตาราง 31 ปัจจัยจูงใจในการทำงานวิจัย

ปัจจัย อันดับ	1		2		3		4		5		6		7		รวม	
	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%	จำนวน (คน)	%
1. การพิจารณาความดีความชอบ	3	4.1	6	8.2	2	2.7	10	13.7	21	28.8	8	11.0	1	1.4	51	69.9
2. การเลื่อนระดับทางวิชาการ	11	15.1	7	9.6	20	27.4	12	16.4	9	12.8	1	1.4	0	0	60	82.2
3. ได้รับการยอมรับในสายวิชาการนั้นๆ	10	13.7	18	24.7	13	17.8	10	13.7	8	11.0	1	1.4	0	0	60	82.2
4. ทำให้มีรายได้เพิ่ม	0	0	3	4.1	7	9.6	5	6.8	3	4.1	27	37.0	2	2.7	47	64.4
5. ช่วยพัฒนาการเรียนการสอน	31	42.5	17	23.3	8	11.0	8	11.0	0	0	0	0	0	0	64	87.7
6. นำไปต่อยอด/ขยายขอบข่ายให้กว้างขึ้น	6	8.2	10	13.0	12	16.4	11	15.1	7	9.6	6	8.2	0	0	52	71.2
7. อื่น ๆ (ความน่าสนใจของเรื่องที่จะทำการวิจัย ทั้งใน ด้านเนื้อหาและผลที่สามารถนำไปใช้กับสังคม การพบหัวข้อวิจัยที่สามารถหาข้อมูลได้โดยเห็นช่องทาง ในการทำวิจัยล่วงหน้าด้วยดี การที่ผลงานวิจัยช่วย แก้ปัญหาความเข้าใจผิดบางอย่างในประวัติศาสตร์ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ เช่น จัดเสวนาทาง วิชาการเพื่อนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ในหมู่อาจารย์ และนิสิตบัณฑิต การที่ผู้มาเชิญร่วมทำวิจัยเป็นผู้มี น้ำใจ ใจกว้าง ไม่คับแคบ ทำให้อยากร่วมงานด้วย)	4	5.5	1	1.4	1	1.4	0	0	0	0	0	0	0	0	7	9.6

จากตาราง 31 พบว่า ปัจจัยที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์เห็นว่าสำคัญที่สุดคือ การทำวิจัยเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 87.7 รองลงมาคือ การเลื่อนระดับทางวิชาการ และได้รับการยอมรับในสายวิชาการนั้น ๆ คิดเป็นร้อยละ 82.2 เท่ากัน ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ความน่าสนใจของเรื่องที่จะทำการวิจัย ทั้งในด้านเนื้อหาและผลที่สามารถนำไปใช้กับสังคม การพบหัวข้อวิจัยที่สามารถหาข้อมูลได้โดยเห็นช่องทางในการทำวิจัยล่วงหน้าด้วยดี การที่ผลงานวิจัยช่วยแก้ปัญหาความเข้าใจผิดบางอย่างในประวัติศาสตร์ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ เช่น จัดเสวนาทางวิชาการเพื่อนำเสนอแลกเปลี่ยนความรู้ในหมู่อาจารย์และนิสิตบัณฑิต การที่ผู้มาเชิญร่วมทำวิจัยเป็นผู้มีน้ำใจ ใจกว้าง ไม่คับแคบ ทำให้อยากร่วมงานด้วย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนการผลิตผลงานทางวิชาการ

3.1 สภาพการณ์การทำผลงานทางวิชาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการณ์การทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ปรากฏผลดังเสนอในตาราง 32 - 43 ข้างล่างนี้

ตาราง 32 สภาพการณ์การทำผลงานวิชาการ

สภาพการณ์การทำผลงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ทำ	13	17.8
เคยทำแต่เลิกทำแล้ว	11	15.1
รวม	24	32.9
ปัจจุบันเริ่มทำ	17	23.3
ทำและทำต่อเนื่อง	30	41.1
รวม	47	64.4
ไม่ตอบ	2	2.7
รวม	73	100

จากตาราง 32 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ทำผลงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 64.4 และที่ไม่ทำผลงานวิชาการ ร้อยละ 32.9

ตาราง 33 เหตุผลที่ไม่ทำผลงานวิชาการ

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่ชอบผลงานทางวิชาการ	0	0	0	0	1	7.7	1	7.7
2. ไม่มีเวลาพอ	7	53.8	4	30.8	2	15.4	13	100
3. ขาดทุนทรัพย์เพื่อการทำผลงาน	0	0	0	0	1	7.7	1	7.7
4. ขาดความรู้และทักษะในการทำผลงาน	3	23.1	4	30.8	0	0	7	53.8
5. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ	1	7.7	0	0	0	0	1	7.7
6. ขาดผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการจัดทำผลงาน	0	0	1	7.7	4	30.8	5	38.5
7. มีปัญหาด้านสุขภาพ	0	0	2	15.4	0	0	2	15.4
8. เกณฑ์ในการประเมินผลงานวิชาการไม่เที่ยงตรงแน่นอน	1	7.7	1	7.7	1	7.7	3	23.1
9. อื่น ๆ (มีผู้นำผลงานไปแอบอ้างเป็นของตนเอง มีภาระงานส่วนรวมที่ต้องทำก่อนสอนยังไม่ครบห้าปี การเบิกจ่ายทุนมีความยุ่งยาก ไม่สามารถจัดสรรเวลาในชีวิตได้ หาหัวข้อไม่ได้ เพิ่งบรรจุเข้าทำงาน)	3	23.1	1	7.7	1	7.7	5	38.5

จากตาราง 33 พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่ไม่ทำผลงานวิชาการมากที่สุด คือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ขาดความรู้และทักษะในการทำผลงาน ร้อยละ 53.8 เหตุผลอื่น ๆ ได้แก่ มีผู้นำผลงานไปแอบอ้างเป็นของตนเอง มีภาระงานส่วนรวมที่ต้องทำก่อน สอนยังไม่ครบห้าปี การเบิกจ่ายทุนมีความยุ่งยาก ไม่สามารถจัดสรรเวลาในชีวิตได้ หาหัวข้อไม่ได้ และเพิ่งบรรจุเข้าทำงาน

เมื่อพิจารณาตามอันดับที่เลือก พบว่า เหตุผลสูงสุดที่คณาจารย์ไม่ทำผลงานวิชาการในอันดับหนึ่งคือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 53.8 ในอันดับสองคือ ไม่มีเวลาพอ และขาดความรู้และทักษะในการทำผลงาน ร้อยละ 30.8 และในอันดับสาม คือ ขาดผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการจัดทำผลงาน ร้อยละ 30.8

ตาราง 34 เหตุผลที่เคยทำแต่เลิกทำมาจนถึงปัจจุบัน

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีการะงานสอนและตรวจงานมาก	7	53.8	2	15.4	3	23.0	12	92.3
2. มีการะงานให้คำปรึกษาปริญญา นิพนธ์/สารนิพนธ์มาก	0	0	2	15.4	3	23.0	5	38.5
3. มีการะงานบริหาร	1	7.7	0	0	0	0	1	7.7
4. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการทำ ผลงานวิชาการ	0	0	0	0	1	7.7	1	7.7
5. ขาดทุนทรัพย์เพื่อการทำผลงาน	1	7.7	1	7.7	0	0	2	15.4
6. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำ ผลงานไม่เพียงพอ	1	7.7	2	15.4	1	7.7	4	30.8
7. ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน	0	0	0	0	0	0	0	0
8. ขาดการสนับสนุนจากครอบครัวคน ใกล้ชิด	0	0	0	0	0	0	0	0
9. ขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำ ผลงานวิชาการ	0	0	2	15.4	1	7.7	3	23.0
10. มีปัญหาด้านสุขภาพ	0	0	1	7.7	1	7.7	2	15.4
11. ขาดความมั่นใจในผลงานวิชาการ ที่ตนเองทำ	1	7.7	0	0	0	0	1	7.7
12. ผลงานไม่ได้รับการยอมรับ	0	0	0	0	0	0	0	0
13. เกณฑ์ในการประเมินผลงาน ไม่เที่ยงตรงแน่นอน	1	7.7	0	0	1	7.7	2	15.4
14. อื่นๆ (ภาระงานบริการต้องช่วยงาน ห้องสมุด สมาริและความตั้งใจในการทำ ผลงานวิชาการ ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำวิชา ใดเนื่องจากวิชาที่สอนมีเจ้าของวิชาแล้ว	1	7.7	2	15.4	0	0	3	23.0

จากตาราง 34 พบว่า เหตุผลที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ที่เคยทำผลงานวิชาการแต่เลิกทำ มากที่สุดคือ มีการะงานสอนและตรวจงานมาก คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ มีการะงานให้คำปรึกษาปริญญาานิพนธ์/สารนิพนธ์มาก ร้อยละ 38.5 ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ได้แก่

ภาระงานบริการต้องช่วยงานห้องสมุด สมมติและความตั้งใจในการทำผลงานวิชาการ ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะทำวิชาใด เนื่องจากวิชาที่สอนมีเจ้าของวิชาแล้ว

เมื่อพิจารณาตามอันดับที่เลือกพบว่า เหตุผลสูงสุดที่คณาจารย์ที่เคยทำผลงานวิชาการ เลิกทำผลงาน ในอันดับหนึ่งคือ มีภาระงานสอนและตรวจงานมาก คิดเป็นร้อยละ 53.8 ในอันดับสองคือ มีภาระงานสอนและตรวจงานมาก มีภาระงานให้คำปรึกษาปริญญาโท/ปริญญาตรี/ปริญญาเอก มาก สิ่งอำนวยความสะดวกการทำงานไม่เพียงพอ และขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำผลงานวิชาการ มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และในอันดับสามคือ มีภาระในงานสอนและตรวจงานมาก และมีภาระงานให้คำปรึกษาปริญญาโท/ปริญญาตรี/ปริญญาเอก มาก คิดเป็นร้อยละ 23.0

ตาราง 35 ความต้องการทำผลงานวิชาการ

ความต้องการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการ	20	83.3
ไม่ต้องการ	4	16.7
รวม	24	100

จากตาราง 35 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ไม่ทำหรือเคยทำแต่เลิกทำผลงานวิชาการ มีความต้องการทำผลงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 83.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7

ตาราง 36 เหตุผลในการทำผลงานวิชาการ

เหตุผล	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน	22	30.1	18	24.7	9	12.3	49	67.1
2. เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ	16	21.9	11	15.1	13	17.8	40	54.8
3. พัฒนาความรู้ความสามารถของ ตนเองและผู้สนใจ	11	15.1	18	24.7	16	21.9	45	61.6
4. เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและการยกย่อง	0	0	1	1.4	0	0	1	1.4
5. มีรายได้เพิ่มขึ้น	0	0	2	2.7	4	5.5	6	8.2
6. ชอบทำงานวิชาการ	5	6.8	3	4.1	7	9.6	15	20.5
7. เพื่อสร้างโอกาสให้กับชีวิต	0	0	1	1.4	3	4.1	4	5.5

จากตาราง 36 พบว่า เหตุผลสูงสุดที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทำผลงานวิชาการ คือ นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาคือ พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองและผู้สนใจ ร้อยละ 61.6 และเพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 54.8 และต่ำสุดคือ เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและการยกย่อง ร้อยละ 1.4

เมื่อพิจารณาตามอันดับที่เลือกพบว่า เหตุผลสูงสุดในการทำผลงานวิชาการ ในอันดับหนึ่งคือ นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ในอันดับสองคือ นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน และพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองและผู้สนใจ ร้อยละ 24.7 เท่ากัน และในอันดับสามคือ พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองและผู้สนใจ ร้อยละ 21.9

ตาราง 37 ประเภทผลงานวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทผลงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำรา	25	34.2
เอกสารประกอบการสอน	39	53.4
บทความทางวิชาการ	36	49.3
บทวิทยุ/โทรทัศน์	1	1.4
ชุด/สื่อการเรียนการสอน	9	12.3
สื่ออิเล็กทรอนิกส์	3	4.1
เอกสารประกอบการเสนอผลงานวิชาการ	6	8.2

จากตาราง 37 พบว่า ประเภทของผลงานวิชาการที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ทำมากที่สุด คือ เอกสารประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาคือ บทความทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 49.3 และน้อยที่สุดคือ บทวิทยุ/โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตาราง 38 ช่วงเวลาที่ใช้ในการทำผลงานวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เวลารว่างจากการเรียนการสอน	46	63.0
ขอลาเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	1	1.4
ปิดภาคเรียน	38	52.1
อื่น ๆ (ช่วงที่สอนวิชานั้น เวลารว่างหลังเลิกงาน วันหยุด)	8	11.0

จากตาราง 38 พบว่า ช่วงเวลาที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ใช้ในการทำผลงานวิชาการมากที่สุดคือ เวลารว่าง คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาคือ ช่วงปิดภาคเรียน ร้อยละ 52.1 และน้อยที่สุดคือ ขอลาเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 1.4 ช่วงเวลาอื่น ๆ ได้แก่ ช่วงที่สอนวิชานั้น เวลารว่างหลังเลิกงานวันหยุด

ตาราง 39 ลักษณะการทำผลงานวิชาการ

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนเดียว	43	86
คนเดียวและคณะ	7	14
รวม	50	100

จากตาราง 39 พบว่าคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ทำผลงานวิชาการในลักษณะคนเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86

ตาราง 40 ประสิทธิภาพการอบรมการทำผลงานวิชาการ

การอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยอบรม	31	42.5
เคยอบรม	22	30.1
ไม่ตอบ	20	27.4
รวม	73	100

จากตาราง 40 พบว่าคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ไม่เคยเข้ารับการอบรมการทำผลงานวิชาการมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 และที่เคยเข้ารับการอบรม ร้อยละ 30.1

ตาราง 41 ความต้องการการอบรมการทำผลงานวิชาการ

ความต้องการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ต้องการ	6	8.2
ต้องการ	35	47.9
ไม่ตอบ	32	43.8
รวม	73	100

จากตาราง 41 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ต้องการอบรมการทำผลงานวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.9 และไม่ต้องการ ร้อยละ 8.2 และมีผู้ไม่ตอบคำถามข้อนี้ ร้อยละ 43.8

ตาราง 42 การนำผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์

การนำไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พัฒนาการเรียนการสอน	46	63.0
ขอเสนอผลงานวิชาการ	38	52.1
เผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่คณะ และหน่วยงานอื่น	36	49.3
แลกเปลี่ยนผลงานระหว่างสถาบันในประเทศ	19	26.0
แลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันนอกประเทศ	9	12.3
อื่น ๆ (ใช้ในโครงการอบรมสัมมนา)	2	2.7

จากตาราง 42 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีการนำผลงานวิชาการไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาคือ ขอเสนอผลงานวิชาการ ร้อยละ 52.1 และน้อยที่สุดคือการนำไปแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันนอกประเทศ คิดเป็นร้อยละ 12.3 ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ใช้ในโครงการอบรมสัมมนา

ตาราง 43 รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

การเผยแพร่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสนอผลงานในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการ	11	15.1
พิมพ์ในวารสารในประเทศ	29	39.7
พิมพ์ในวารสารต่างประเทศ	6	8.2
พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ	27	37.0
อื่น ๆ (พิมพ์เป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรม และโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เป็นเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน)	9	12.3

จากตาราง 43 พบว่า รูปแบบการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ใช้มากที่สุดคือ การพิมพ์ผลงานในวารสารในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาคือ การพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ ร้อยละ 37.0 และน้อยที่สุดคือการพิมพ์ในวารสารต่างประเทศ ร้อยละ 8.6 ส่วน การเผยแพร่อื่น ๆ ได้แก่ การพิมพ์เป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรมและโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และเป็นเอกสารประกอบการสอนในชั้นเรียน

3.2 ปัจจัยเอื้อต่อการทำผลงานทางวิชาการ

ตาราง 44 ปัจจัยเอื้อต่อการทำผลงานทางวิชาการ

ปัจจัยเอื้อ	$\bar{x}$	SD	แปลผล
ด้านความรู้ความเข้าใจ			
1. ระเบียบกฎเกณฑ์การทำผลงานทางวิชาการ	2.03	0.65	ปานกลาง
2. ขอบเขตและแนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ	2.01	0.61	ปานกลาง
3. หลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ	1.91	0.73	ปานกลาง
4. การเขียน การใช้ภาษาในการทำตำรา เอกสาร บทความ	2.13	0.64	ปานกลาง
5. การอ้างอิงแหล่งข้อมูล	2.27	0.71	ปานกลาง
6. เกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการ	1.90	0.72	ปานกลาง
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
7. เวลาสำหรับจัดทำผลงาน	1.92	0.90	ปานกลาง
8. ผลงานเพื่อใช้ศึกษาและเป็นตัวอย่าง	2.09	0.74	ปานกลาง
9. หนังสือเอกสารตำราเพื่อการศึกษาค้นคว้า	2.14	0.78	ปานกลาง
10. คู่มือและเอกสารสำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการ	1.94	0.74	ปานกลาง
11. วารสารและสิ่งพิมพ์ที่ทันสมัย	2.12	0.76	ปานกลาง
12. งานวิจัยที่ทันสมัย	2.11	0.77	ปานกลาง
13. แหล่งจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการ	1.89	0.79	ปานกลาง
14. เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดทำผลงานทางวิชาการ	1.92	0.70	ปานกลาง
15. แหล่งและสื่อที่จะเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	1.98	0.69	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร			
16. ให้เข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาวิชาการเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	2.32	0.66	ปานกลาง
17. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	2.09	0.70	ปานกลาง
18. จัดอบรมการวิจัยที่สามารถนำมาใช้ในการทำผลงานทางวิชาการ	2.09	0.66	ปานกลาง
19. กำหนดนโยบายสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการ	2.29	0.64	ปานกลาง
20. สนับสนุนงบประมาณการทำผลงานทางวิชาการ	2.04	0.70	ปานกลาง
21. มีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังต่อเนื่อง	2.13	0.71	ปานกลาง
22. สนับสนุนด้านที่ปรึกษา/ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้คำแนะนำ	2.00	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 44 พบว่า ปัจจัยเอื้อต่อการทำผลงานทางวิชาการที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ค่อนข้างสูง คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ได้แก่ การให้เข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาวิชาการเกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ และการกำหนดนโยบายสนับสนุนการทำผลงานทางวิชาการ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.32 และ 2.29 ตามลำดับ และปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ การอ้างอิงแหล่งข้อมูล มีค่าเฉลี่ยที่ 2.27

3.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 45-47 ข้างล่างนี้

ตาราง 45 การประสบปัญหาและอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ

การประสบปัญหาและอุปสรรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	59	80.8
ไม่มี	7	9.6
ไม่ตอบ	7	9.6
รวม	73	100

จากตาราง 45 พบว่า คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์มีปัญหาและอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 80.8 และไม่มีปัญหา ร้อยละ 9.6

ตาราง 46 ความรุนแรงของปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการ

ปัญหา	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ขาดทุนทรัพย์	5	8.5	6	10.2	7	11.9	14	23.7
2. ขาดการสนับสนุนจากครอบครัว	0	0	1	1.7	0	0	1	1.7
3. ขาดการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในคณะ	0	0	2	3.4	3	5.1	5	8.5
4. ไม่มีเวลาพอ	39	66.1	6	10.2	5	8.5	50	84.7
5. ขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ	5	8.5	13	22.0	10	16.9	28	47.5
6. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน	4	6.8	4	6.8	3	5.1	11	18.6
7. เกณฑ์การประเมินผลงานทางวิชาการไม่เที่ยงตรง	1	1.7	8	13.6	4	6.8	13	22.0
8. ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดทำผลงานแต่ละประเภท	4	6.8	9	15.3	12	20.3	25	42.3
9. อื่น ๆ (ขาดทักษะในการเขียน)	1	1.7	1	1.7	0	0	2	3.4

จากตาราง 46 พบว่า ความรุนแรงของปัญหาการทำผลงานทางวิชาการที่คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์เห็นว่ามากที่สุด คือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาคือ ขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 47.5 และน้อยที่สุดคือ การขาดความสนับสนุนในครอบครัว ร้อยละ 1.7 ส่วนปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ขาดทักษะในการเขียน

เมื่อพิจารณาตามรายอันดับที่เลือก พบว่า ความรุนแรงสูงสุดของปัญหาในอันดับหนึ่ง คือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 66.1 ในอันดับสอง คือ ขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 22.0 และในอันดับสามคือ ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดทำผลงานแต่ละประเภท ร้อยละ 40.3

ตาราง 47 ปัจจัยเอื้อที่มุ่งใจในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ปัจจัยเอื้อ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ผลงานเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาความดีความชอบ	2	3.0	4	6.1	8	12.1	14	21.2
2. ผลงานเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาเลื่อนระดับทางวิชาการ	20	30.3	17	25.8	17	25.8	54	81.8
3. การจัดทำผลงานทางวิชาการทำให้ได้รับการยอมรับในสายวิชาการ	9	13.6	24	36.4	11	16.7	34	51.5
4. การจัดทำผลงานทางวิชาการมีส่วนช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	1	1.5	3	4.5	8	12.1	12	18.1
5. การจัดทำผลงานทางวิชาการช่วยพัฒนาการเรียนการสอน	31	47.0	13	19.7	12	18.1	56	84.8
6. ผลงานทางวิชาการทำให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง	1	1.5	5	7.6	9	13.6	15	22.7
7. อื่น ๆ (บรรยากาศทางวิชาการ การแก้ไขความเข้าใจผิดทางประวัติศาสตร์)	2	3.0	0	0	0	0	2	3.0

จากตาราง 47 พบว่า ปัจจัยเอื้อที่มุ่งใจในการจัดทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ที่มากที่สุด คือ การจัดทำผลงานทางวิชาการช่วยพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือ ผลงานเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาเลื่อนระดับทางวิชาการ อื่น ๆ ได้แก่ บรรยากาศทางวิชาการ, การแก้ไขความเข้าใจผิดทางประวัติศาสตร์

เมื่อพิจารณารายอันดับพบว่า อันดับหนึ่งคือ การจัดทำผลงานทางวิชาการช่วยพัฒนาการเรียนการสอน อันดับสองคือ การจัดทำผลงานทางวิชาการทำให้ได้รับการยอมรับในสายวิชาการ และอันดับสามคือ ผลงานเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาเลื่อนระดับทางวิชาการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปัจจัยเอื้อ อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาสภาพการสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ อุปสรรค ปัจจัยเอื้อ และแนวทางในการพัฒนาการทำงานวิจัยและการทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามคณาจารย์ ในคณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2546 จำนวน 73 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 82.02 ของจำนวนคณาจารย์ทั้งหมด ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 47-50 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาโท อายุราชการเฉลี่ย 12.3 ปี ตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ระดับ 7 ร้อยละ 24.7 มีภาระงานสอนภาคปกติ โดยเฉลี่ย 11.2 ชั่วโมง (เกณฑ์ภาระงานที่สำนักงานการอุดมศึกษากำหนดคือ 10 ชั่วโมง) ถ้านับรวมเกณฑ์ภาระงานสอนภาคพิเศษเป็น 15.3 ชั่วโมง

2. ผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างงานวิจัย

2.1 สภาพการณ์การสร้างงานวิจัย

จากการศึกษาพบว่าอาจารย์กำลังทำงานวิจัยร้อยละ 49.3 ไม่ทำงานวิจัย ร้อยละ 46.6 โดยมีเหตุผลที่ไม่ทำงานวิจัยมากที่สุด คือ ไม่มีเวลา ร้อยละ 30.1 ส่วนคณาจารย์ที่ไม่ทำหรือเคยทำ แต่เลิกทำเนื่องจากมีภาระงานสอนและตรวจงานมาก ร้อยละ 12.2 โดยภาพรวมคณาจารย์ทั้งสองกลุ่มต้องการทำงานวิจัยร้อยละ 79.4 เหตุผลที่ต้องการทำวิจัยสูงสุด มี 2 ประเด็น คือ การนำผลงานไปพัฒนาการเรียนการสอน และเพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์วิจัยและวิชาการมากขึ้น ร้อยละ 86.1 ลักษณะงานวิจัยที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ทำคือ งานวิจัยเป็นคณะ โดยมีสถานภาพเป็นผู้ร่วมโครงการ และเป็นงานวิจัยที่เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี ลักษณะงานวิจัยส่วนใหญ่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนมากกว่างานวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ โดยคณาจารย์ใช้เวลาในการทำงานวิจัยร้อยละ

20 ของเวลาทำงานทั้งหมด ทุนวิจัยที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับเป็นทุนวิจัยในประเทศที่ได้รับจากคณะ หรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 48.3 โดยมีค่ามัธยฐาน 24,000 บาท และทุนส่วนตัวร้อยละ 32.8

คณาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.9 มีประสบการณ์การอบรมการวิจัย แต่ยังต้องการ การอบรมการเขียนโครงร่างและการออกแบบการวิจัย

คณาจารย์ทั้งหมดเห็นว่า ประโยชน์ของงานวิจัยที่นำไปใช้เพื่อการพัฒนาการเรียน การสอน โดยผลงานส่วนใหญ่เผยแพร่ในลักษณะการพิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ

2.2 ปัจจัยเอื้อต่อการสร้างงานวิจัย

ในการทำงานวิจัยที่ผ่านมาคณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย ทั้ง 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนจาก ผู้บริหาร ความร่วมมือจากหน่วยงาน ระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ และความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย อยู่ใน ระดับปานกลางทุกด้าน

ในส่วนของปัจจัยจูงใจในการสร้างงานวิจัย คณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยจูงใจ สูงสุดในการทำวิจัย คือ การสร้างงานวิจัยเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 87.9

2.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัย

ในการทำงานวิจัยคณาจารย์ร้อยละ 72.6 ประสบปัญหาอุปสรรคในการทำงานวิจัย และพบว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานวิจัยของคณาจารย์เหล่านี้มากที่สุด คือ การไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 100

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตผลงานทางวิชาการ

3.1 สภาพการณ์การผลิตผลงานทางวิชาการ

จากการศึกษาพบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่เริ่มทำ และทำผลงานทางวิชาการต่อเนื่อง ร้อยละ 64.4 และที่ไม่ทำผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 32.9 โดยมีเหตุผลที่ไม่ทำมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ ขาดความรู้และทักษะในการผลิตงานวิชาการ ร้อยละ 53.8 ส่วนผู้ที่ เคยทำและเลิกทำ คิดเป็นร้อยละ 15.1 ให้เหตุผลสูงสุดคือ มีภาระงานสอน และตรวจงานมาก คิดเป็น ร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ มีภาระงานให้คำปรึกษาปริญญาโท/ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.5 และโดยภาพรวมคณาจารย์มีความต้องการทำผลงานทางวิชาการร้อยละ 83.3 ทั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบ การเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.1 สำหรับประเภทผลงานทางวิชาการที่คณาจารย์ ส่วนใหญ่ทำอยู่ในรูปแบบของเอกสารประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ 53.4 ช่วงเวลาที่ใช้ในการทำ ผลงานทางวิชาการคือ เวลาว่างจากการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 63 ส่วนลักษณะการทำผลงาน ทางวิชาการ คณาจารย์ส่วนใหญ่ทำคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 86 และคณาจารย์ส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 42.5 ไม่เคยเข้าอบรมการทำผลงานทางวิชาการ แต่ต้องการการอบรมการทำงานทางวิชาการ

คิดเป็นร้อยละ 47.9 การนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ คณาจารย์ส่วนใหญ่นำไปพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 63.0 โดยคณาจารย์ส่วนใหญ่มีรูปแบบของการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในลักษณะการพิมพ์ในวารสารในประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.7

3.2 ปัจจัยเอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการ

ในการผลิตผลงานทางวิชาการ คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นต่อปัจจัยเอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารในระดับปานกลางเท่ากันทั้ง 3 ด้าน

ในส่วนของปัจจัยจูงใจในการผลิตผลงานทางวิชาการ คณาจารย์ ส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยจูงใจสูงสุดในการผลิตผลงานทางวิชาการ คือ การทำผลงานทางวิชาการช่วยพัฒนาการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 84.8

3.3 ปัญหาอุปสรรคในการทำผลงานทางวิชาการ

ในการผลิตผลงานทางวิชาการ คณาจารย์ร้อยละ 84.7 ประสบปัญหา อุปสรรคในการผลิตผลงานทางวิชาการ และพบว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานวิจัยของคณาจารย์เหล่านี้มากที่สุด คือ การไม่มีเวลาพอ คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่อาจนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคในการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการ
2. แนวทางการพัฒนาการสร้างงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการ

1. ปัญหาและอุปสรรค

จากการศึกษาพบว่า คณาจารย์ร้อยละ 46.6 ไม่ทำงานวิจัย และร้อยละ 32.9 ไม่ทำผลงานทางวิชาการ เหตุผลที่คณาจารย์ไม่สร้างงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการคือ ไม่มีเวลาพอ จะเห็นได้จากภาระงานสอนซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมถึง 15.3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่เกณฑ์ สกอ. กำหนดไว้ที่ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทับทิม นิลวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการและปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และงานวิจัยของ จรรยา แก้วใจบุญ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยจูงใจให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกเขตภาคเหนือให้ทำวิจัย งานวิจัยทั้ง 2 เรื่องนี้ พบว่าปัญหาของคณาจารย์คือ ไม่มีเวลาในการทำวิจัย เนื่องจากต้องใช้เวลาในการสอนและตรวจงานมาก ภาระงานสอนของคณะมนุษยศาสตร์มาจากการที่ต้องรับผิดชอบงานสอนวิชา

ศึกษาทั่วไปให้นิสิตทั้งมหาวิทยาลัยในรายวิชาพื้นฐาน ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม จิตวิทยา และวิชาสารสนเทศและการศึกษาค้นคว้า รวมถึงการขาดบุคลากรเนื่องจากการเกษียณโดยไม่ได้รับอัตราทดแทน และการลาศึกษาต่อ ทำให้บุคลากรที่มีอยู่ต้องรับภาระเพิ่มขึ้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายการรับนิสิตเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้อัตราส่วนของบุคลากรและนิสิตไม่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้บุคลากรยังต้องรับภาระงานอื่น เช่น การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ งานการประกันคุณภาพการศึกษา การเป็นกรรมการต่าง ๆ ทั้งในระดับภาควิชา ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า สาเหตุที่คณาจารย์ไม่สามารถสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการมาจากการขาดความรู้และประสบการณ์ ขาดผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการทำวิจัยของ วิมาน จิ่งเจียม (2537 : บทคัดย่อ) สหทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2541 : บทคัดย่อ) และ สุภาพ คัมภีรานนท์ (2539 : บทคัดย่อ)

เมื่อพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงในคณะมนุษยศาสตร์ พบว่า ฝ่ายวิจัยของคณะฯ ได้ให้ความรู้ด้านการวิจัยโดยการจัดการอบรมการทำวิจัย และจัดกลุ่มสนใจเพื่อให้คำปรึกษา โดยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย จากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา และภาควิชาวัดผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แต่ก็ไม่ได้รับการตอบสนองจากคณาจารย์เท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์ไม่มีเวลาเข้าร่วมหรืออาจไม่ตรงกับความสนใจเฉพาะเรื่องของอาจารย์ การที่อาจารย์ไม่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้ไม่มีความมั่นใจ เห็นได้จากจำนวนอาจารย์ที่เป็นผู้ร่วมโครงการวิจัยมีจำนวนมากกว่าผู้เป็นหัวหน้าโครงการ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและความชำนาญก่อน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัญหาเรื่องเวลาส่งผลต่อการแสวงหาความรู้ด้านการงานวิจัยและการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ และเมื่อขาดความรู้ก็จะทำให้ไม่มีความมั่นใจ ซึ่งเห็นได้จากการการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการปัจจัยเอื้อด้านการงานเป็นกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อเรียนรู้ สร้างประสบการณ์ ความมั่นใจ และความชำนาญในการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สจิวรรณ ทรรพสุ (2540 : 75) และ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2530 : 185) ที่พบว่า การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มเป็นบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างงานวิชาการ

2. แนวทางการพัฒนา

ผลการศึกษา พบว่า แม้ว่าคณาจารย์จะมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องปัจจัยเอื้อ และปัจจัยจูงใจในการงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แต่ปัจจัยนี้ก็ยัง

ไม่สูงพอที่จะทำให้คณาจารย์เอาชนะอุปสรรคเรื่องเวลา ดังนั้น คณะจึงควรหามาตรการที่จะทำให้คณาจารย์จัดระบบเวลาให้เหมาะสมเพื่อให้มีเวลาสร้างงานวิจัยและผลงานทางวิชาการมากขึ้น

2.1 แนวทางการแก้ไขเรื่องเวลา

2.1.1 จัดให้มีการลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ทั้งนี้ ภาควิชาสามารถช่วยด้วยการจัดระบบงานที่ชัดเจนเพื่อให้คณาจารย์ในภาควิชาสามารถขอลาเพื่อทำผลงานวิจัยและวิชาการ คณะควรมีส่วนร่วมโดยการสนับสนุนแผนงานของภาควิชา เช่น การจัดจ้างอาจารย์พิเศษสอนแทนอาจารย์ที่จะไปทำผลงานวิจัย และผลงานทางวิชาการ

2.1.2 การบริหารจัดการภาระงานที่รับผิดชอบ

ให้ผู้ประสงค์จะทำงานวิจัยและผลิตผลงานทางวิชาการได้มีเวลาทำอย่างต่อเนื่อง โดยภาควิชาจัดให้มีเวลารว่างจากภาระงานประจำต่าง ๆ สัปดาห์ละ 2 วัน โดยไม่มอบหมายภาระงานอื่น แต่ทั้งนี้ควรมีการกำหนดเป้าหมายและเวลาที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีการรายงานความก้าวหน้าของผลงานเป็นระยะ

2.2 แนวทางการแก้ไขเรื่องการขาดความรู้และประสบการณ์

2.2.1 คณะควรมีการจัดโครงการนำร่อง โดยจัดให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานวิจัย เป็นหัวหน้าโครงการ และให้อาจารย์ที่ยังไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมทีมวิจัย จนกว่าจะเกิดความมั่นใจและความชำนาญ

2.2.2 กระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการสร้างงานวิจัยเฉพาะสาขาโดยการหาเงินทุนสนับสนุนให้อาจารย์ในภาควิชาที่มีประสบการณ์เป็นหัวหน้าโครงการ และให้อาจารย์ในภาควิชาเป็นผู้เข้าร่วมโครงการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จรินทร์ เสโตบล. (2544). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา แก้วใจบุญ. (2541). ปัจจัยที่จูงใจให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เขตภาคเหนือทำวิจัย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- เดชา พริ้งลำพู. (2541). การพัฒนาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ทับทิม นิลวรรณ. (2538). ความต้องการและปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ธรานนท์. (2541). ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการวิจัยของอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม.(พัฒนาลังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา เป็ดทิพย์. (2543). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัทธยา สายหนู. (2522). " การวิจัยคืออะไร". วารสารวิจัยสังคมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2(2): 4-11.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2525). การสอนชุดวิชาวรรณกรรมมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2544). รายงานประจำปีงบประมาณ 2544.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2545). รายงานประจำปีงบประมาณ 2545.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2544). คู่มือการเสนอขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย.
- วิทยาลัยครูจันทระเกษม. (2522). สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการด้านการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูจันทระเกษม.

- วินัย ศิริจันทร์. (2544). ปัจจัยจูงใจในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัด
การประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหาร
การศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิมาน จิวเจียม. (2537). ปัญหาและความต้องการในการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- วนิดา พาสูกี. (2540). สภาพปัจจุบันและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของ
ข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 1 ที่มีต่อ
การทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อน และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. (2540). ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และ
ผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภโชค ปิยะสันต์. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและสถิติการศึกษา):
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล. (2547). ยุทธศาสตร์วิจัย ปี พ.ศ.2547-2550 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ "Research Week" ประจำปี
2547 วันที่ 13-16 กันยายน 2547 หน้า 1-5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สหทัย ดำรงเกียรติศักดิ์. (2541) การพัฒนาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยแม่โจ้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2545). ทิศทางการวิจัยและแผนวิจัย ปิงบประมาณ
2544-2547 กับนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2545-2549)
เพื่อใช้ในการประเมินผล ข้อเสนอการวิจัยของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เสนอ
ของงบประมาณประจำปี 2547 ตามมติคณะรัฐมนตรี. กรุงเทพฯ: กองวิเคราะห์โครงการ
และประเมินผลสำนักงานฯ.
- สจิวรรณ ทรรพวุฒ. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์
ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภาพ คัมภีรานนท์. (2539). ปัญหาและการแก้ปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
บูรพา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุพล ทองคลองไทร. (2526, มีนาคม). "ครูกับงานวิจัย", *วารสารมิตรครู*. 5(5) : 24-25.
- สุนทร จิตติอรุณชัย. (2535). การวิเคราะห์สภาพของการส่งเสริมการวิจัยในจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัปสร แยมสรวล. (2539). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา) เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- Colbeck, Carol L. (1998, Nov-Dec). "Merging in a Seamless Blend," *The Journal of Higher
Education*. 69(6) : 647-671.
- LeBlanc, Thomas D. (2002). *Assessing the Needs of a Changing Faculty: The Effect of the
Teacher-Scholar Model on Scholarship at California State University, Chicaco*
Chicaco : University.
- Lunaford, Matt. (1997). *"Scholarship Reconsidered : Priorities of the Professoriate," Book
Review*. Carnegie Foundation for the Advancement for Teaching.

ภาคผนวก

1.7 ในรอบ 1-2 ปีที่ผ่านมานอกจากงานสอนแล้ว ท่านมีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบด้านใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ งานบริหาร (โปรดระบุ).....	☐ งานวิจัย
☐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	☐ งานกิจการนิสิต
☐ งานประกันคุณภาพ	☐ งานบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
☐ งานควบคุมปริญญาบัตร / สารนิพนธ์	
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

.....

1.8 ตำแหน่งทางวิชาการในปัจจุบัน

☐ อาจารย์	☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ รองศาสตราจารย์	☐ ศาสตราจารย์

1.9 ในปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งระดับ (ซี)

ตอนที่ 2 สภาพการณ์การทำงานวิจัยของอาจารย์

2.1 ท่านทำงานวิจัยหรือไม่

- ☐ ไม่ทำ (ให้ตอบเฉพาะข้อ 2.2 และ 2.4 และข้ามไปตอนที่ 3)
- ☐ เคยทำ แต่เลิกทำแล้ว (ให้ตอบเฉพาะข้อ 2.3 และ 2.4)
- ☐ ปัจจุบันเริ่มทำ (ตอบเฉพาะข้อ 2.5 เป็นต้นไป)
- ☐ ทำและยังทำมาจนถึงปัจจุบัน (ตอบเฉพาะข้อ 2.5 เป็นต้นไป)

2.2 เหตุผลที่ท่านไม่ทำผลงานทางงานวิจัยเป็นเพราะเหตุใด (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตาม

ความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ ไม่ชอบทำงานวิจัย
- ☐ ไม่มีเวลาพอ
- ☐ เงินทุนเพื่อการวิจัยไม่เพียงพอ
- ☐ แหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยมีน้อย
- ☐ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย
- ☐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะฯ
- ☐ ขาดผู้ให้คำปรึกษางานวิจัย
- ☐ มีปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
-

2.3 เหตุผลที่เคยทำงานวิจัย แต่เลิกทำมาจนถึงปัจจุบัน (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตามความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ มีภาระงานสอนและการตรวจงานมาก
- ☐ มีภาระงานการให้คำปรึกษางานปริญญานิพนธ์ / สารนิพนธ์
- ☐ มีภาระงานบริหารมาก
- ☐ มีผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับงานวิจัย
- ☐ เงินทุนที่ได้รับเพื่อการวิจัยได้น้อย
- ☐ สิ่งอำนวยความสะดวกการวิจัยไม่เพียงพอ (เช่น ยานพาหนะ เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
- ☐ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในโครงการ
- ☐ การทำวิจัยต้องใช้เวลามาก จึงทำให้ไม่สามารถทำกิจกรรมอื่น ๆ
- ☐ ขาดผู้ให้คำปรึกษางานวิจัย
- ☐ มีปัญหาด้านสุขภาพ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.4 ในกรณีที่ไม่ว่างและ/ หรือเคยทำแล้วเลิกทำไปแล้ว ปัจจุบันท่านยังมีความต้องการที่จะทำงานวิจัยหรือไม่

- ☐ ต้องการ ☐ ไม่ต้องการ

2.5 เหตุผลในการทำงานวิจัยของท่าน (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตามความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ นำผลงานการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน
- ☐ เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ
- ☐ มีความรู้และประสบการณ์ทางวิจัยและวิชาการเพิ่มขึ้น
- ☐ เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง
- ☐ มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ☐ ชอบทำงานวิจัย
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.6 ในปัจจุบันท่านมีโครงการวิจัยที่กำลังทำอยู่รวม.....โครงการ

2.6.1 การทำวิจัยของท่านเป็นการทำในลักษณะใด

- ☐ คนเดียว ☐ เป็นคณะ ☐ ทำทั้งคนเดียวและเป็นคณะ

2.6.2 ในกรณีที่ท่านเป็นคณะ ท่านมีฐานะเป็น

- ☐ หัวหน้าโครงการ ☐ ผู้ร่วมโครงการ ☐ ทั้งหัวหน้าโครงการและผู้ร่วมโครงการ

2.7 ในกรณีที่ท่านเคยทำงานวิจัย ระยะการสิ้นสุดของโครงการวิจัยของท่านเป็นลักษณะใด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เป็นโครงการเสร็จสิ้นภายใน 1 ปี

☐ เป็นโครงการวิจัยที่มีแผนการดำเนินการมากกว่า 1 ปี ระยะเวลา.....ปี

2.8 ประเภทงานวิจัยที่ท่านทำมาส่วนใหญ่เป็นการวิจัยแบบใด

☐ การวิจัยพื้นฐาน

☐ การวิจัยประยุกต์

☐ การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2.9 นับตั้งแต่ท่านเริ่มทำการวิจัยจนถึงปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบภารกิจระหว่างการสอนและงานอื่นกับการวิจัยท่านใช้เวลาทำวิจัยโดยเฉลี่ยประมาณ.....เปอร์เซ็นต์ของเวลาทำงานทั้งหมด

2.10 จำนวนแหล่งเงินทุนที่ได้รับเพื่อทำการวิจัยส่วนใหญ่

☐ 1 แหล่ง

☐ 2 แหล่ง

☐ มากกว่า 2 แหล่ง (โปรดระบุ)แหล่ง

2.11 แหล่งทุนที่ใช้ในการวิจัย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ทุนต่างประเทศ (โปรดระบุแหล่ง).....

☐ ทุนในประเทศจากแหล่งทุนต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ทุนส่วนตัว

☐ ทุนของหน่วยงานหรือสถาบันที่ท่านทำงาน

☐ ทุนจากหน่วยงานอื่นที่เป็นของรัฐ (ระบุ).....

☐ ทุนจากหน่วยงานอื่นที่เป็นของเอกชน (ระบุ)

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

2.12 กรณีที่ท่านได้รับทุนทำวิจัย ท่านคิดว่าทุนที่ได้รับต่อโครงการ

☐ เพียงพอ

☐ เพียงพอปานกลาง

☐ ไม่เพียงพอ

2.13 ทุนเพื่อการวิจัยภายในประเทศ (เฉพาะโครงการที่เป็นหัวหน้าโครงการ) ที่ท่านเคยได้รับ
(ไม่นับการใช้ทุนส่วนตัว)

☐ ท่านได้ต่ำสุด.....บาท/โครงการ

☐ ท่านได้สูงสุด.....บาท/โครงการ

2.14 ทุนเพื่อการวิจัยต่างประเทศที่ท่านเคยได้รับ

☐ ท่านได้ต่ำสุด.....บาท/โครงการ

☐ ท่านได้สูงสุด.....บาท/โครงการ

2.15 ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์หรือไม่

☐ ไม่เคย

☐ เคย

2.16 หัวข้อการวิจัยที่ท่านเคยอบรม/ต้องการอบรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การเขียนโครงร่าง

☐ การบริหารโครงการวิจัย

☐ การออกแบบการวิจัย (Research Design)

☐ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

☐ การสร้างเครื่องมือ

☐ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ

☐ การแปลและรายงานผล

☐ การเขียนเอกสารอ้างอิง

☐ การใช้คอมพิวเตอร์

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.17 ผลงานวิจัยของท่านนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ พัฒนาการเรียนการสอนของท่าน / ภาควิชา

☐ ขอเสนอผลงานทางวิชาการ

☐ เผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่คณะมนุษยศาสตร์ของท่านและหน่วยงานอื่น

☐ แลกเปลี่ยนผลงานระหว่างสถาบันภายในประเทศ

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.18 ผลการวิจัยของท่านได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมสัมมนาวิชาการ

☐ พิมพ์ในวารสารต่างประเทศ

☐ พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางขวามือของข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
3.1 การสนับสนุนจากหน่วยงานของท่านในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน			
1. มีข้อมูลพื้นฐานการวิจัยที่จะนำมาใช้ในงานวิจัย			
2. มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย			
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย เช่น ยานพาหนะ การใช้สถานที่ ฯลฯ			
4. มีการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือให้คำปรึกษาด้าน การวิจัย			
5. ในหน่วยงานของท่านมีการตั้งผู้แทนเพื่อประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของมหาวิทยาลัย			
6. มีการแลกเปลี่ยนนักวิจัยกับหน่วยงาน / สถาบันอื่น (ในหรือนอกประเทศ)			
3.2 การสนับสนุนจากผู้บริหาร			
ผู้บริหารในหน่วยงานของท่าน.....			
7. สนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรมและ / เพิ่มพูนความรู้ ทางการวิจัย			
8. ให้ความสำคัญในการทำงานวิจัย เช่น สนับสนุนให้ทำการ วิจัยได้โดยไม่กระทบกับงานหน้าที่อื่น (เช่น การจัดตาราง ให้มีเวลาสำหรับการวิจัย 1 วัน/สัปดาห์)			
9. ชี้แนะ / ช่วยหาแหล่งทุนที่จะนำมาสนับสนุนการวิจัย นอกเหนือจากงบประมาณที่ได้			
10. สนับสนุนให้มีการวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่นทั้งในและ นอกคณะ			
11. สนับสนุนให้มีโอกาสเสนอผลงานวิจัย (อนุมัติโดยไม่ถือเป็น วันลา, ค่าใช้จ่าย ฯลฯ			

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
3.3 ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน 12. เพื่อนร่วมงานที่ไม่ได้ร่วมโครงการให้การสนับสนุนต่อการทำวิจัยของท่าน 13. มีการแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างนักวิจัยกับผู้ที่ไม่ได้ทำวิจัย 14. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยที่ทำในสายวิชาการเดียวกันในหน่วยงาน			
ข้อ 15-20 : เฉพาะผู้ทำงานวิจัยกลุ่ม 15. เพื่อนร่วมงานรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย 16. มีการแบ่งงานกันทำตามความถนัดของแต่ละคน 17. ผู้ร่วมโครงการมีความรับผิดชอบในการทำวิจัยร่วมกัน 18. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัยในโครงการ 19. กลุ่มวิจัยได้รับการสนับสนุนทางวิชาการและประสบการณ์จากนักวิจัยที่มีประสบการณ์นอกโครงการ			
3.4 ระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ 20. ระเบียบและข้อปฏิบัติของคณะมนุษยศาสตร์เอื้ออำนวยให้ท่านทำวิจัย 21. การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัยในคณะมนุษยศาสตร์มีความคล่องตัว 22. ระเบียบการพิจารณาให้ทุนในคณะมนุษยศาสตร์ของท่าน (งบประมาณรายได้) ทำให้ท่านอยากทำงานวิจัย 23. การเบิกจ่ายงบประมาณการวิจัยจากแหล่งทุนในคณะมนุษยศาสตร์ของท่าน (งบประมาณรายได้) ทำให้ท่านมีความคล่องตัว 24. ระเบียบการพิจารณาให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยจากแหล่งทุนที่มีใช้คณะมนุษยศาสตร์ (เช่น งบประมาณแผ่นดิน, แหล่งทุนภายนอก) ทำให้ท่านอยากทำงานวิจัย			

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
25. การเบิกจ่ายงบประมาณการวิจัยจากแหล่งทุนที่มีใช้ คณะมนุษยศาสตร์ (เช่น งบประมาณแผ่นดิน, แหล่งทุน ภายนอก) มีความคล่องตัว			
3.5 ความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย			
26. ท่านมีความรู้เรื่องการตั้งปัญหาวิจัย			
27. ท่านมีความรู้ในเรื่องการออกแบบวิจัย			
28. ท่านมีความรู้เรื่องประชากรและการสุ่มตัวอย่าง			
29. ท่านมีความรู้เรื่องการสร้างเครื่องมือวัด			
30. ท่านมีความรู้เรื่องการนำสถิติมาใช้			
31. ท่านมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ที่จะช่วยในการวิจัย			
32. ท่านมีความรู้การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล			

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการวิจัย

4.1 ในการวิจัยของท่าน ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ หรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี

ถ้ามีโปรดเรียงลำดับความรุนแรงของปัญหาจาก รุนแรงที่สุด (1) ถึง รุนแรงน้อยที่สุด (... 6, 7)

☐ เงินทุน

☐ ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในโครงการวิจัย

☐ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในคณะ

☐ ไม่มีเวลาพอ

☐ มีความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัยไม่เพียงพอ

☐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่าปัจจัยเอื้อใดต่อไปนี้ดึงดูดใจให้ท่านทำงานวิจัย (โปรดเรียงลำดับจากมาก 1 ไปหาน้อย ...6,7)

- ☐ งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาความดีความชอบของท่าน
- ☐ งานวิจัยนำไปพิจารณาการเลื่อนระดับทางวิชาการ
- ☐ การทำวิจัยทำให้ท่านได้รับการยอมรับในสายวิชาการนั้น ๆ
- ☐ การทำวิจัยมีส่วนช่วยทำให้ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ☐ การทำวิจัยช่วยพัฒนาการเรียนการสอน
- ☐ ผลงานวิจัยของท่านมีการนำไปวิจัยต่อยอดหรือขยายขอบข่ายการวิจัยให้กว้างขึ้น
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

4.3 ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในเรื่องปัญหาและรูปแบบแนวทางแก้ปัญหา ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ อย่างไรบ้าง

1. ความรู้เรื่องการวิจัย.....
 ปัญหา.....

 รูปแบบแนวทางแก้ปัญหา.....

2. แหล่งเงินทุน.....
 ปัญหา.....

 รูปแบบแนวทางแก้ปัญหา.....

3. ผู้บริหาร.....
 ปัญหา.....

รูปแบบแนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

4. เพื่อนร่วมงาน.....

ปัญหา.....

.....

.....

รูปแบบแนวทางแก้ปัญหา.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 การสร้างผลงานทางวิชาการ

คำนิยาม

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารประกอบการ/คำสอน บทความทางวิชาการ บทวิทยุ บทโทรทัศน์ ชุดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เอกสารประกอบการเสนอผลงานทางวิชาการ การนำเสนอผลงานทางวิชาการโดยโปสเตอร์

คำชี้แจง 1) ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการณ์การจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์

ตอนที่ 2 ปัจจัยเอื้อต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์

ตอนที่ 1 สภาพการณ์การจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์

1.1 ท่านทำผลงานทางวิชาการหรือไม่

- ☐ ไม่ทำ (ให้ตอบเฉพาะข้อ 1.1 และ 1.4)
- ☐ เคยทำ แต่เลิกทำแล้ว (ให้ตอบเฉพาะข้อ 1.3 และ 1.4)
- ☐ ปัจจุบันเริ่มทำ (ตอบเฉพาะข้อ 1.5 เป็นต้นไป)
- ☐ ทำและทำต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (ตอบเฉพาะข้อ 1.5 เป็นต้นไป)

1.2 เหตุผลที่ท่านไม่ทำผลงานทางวิชาการเป็นเพราะเหตุใด (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตาม

ความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ ไม่ชอบผลงานทางวิชาการ
- ☐ ไม่มีเวลาพอ
- ☐ ขาดทุนทรัพย์เพื่อการทำผลงานทางวิชาการ
- ☐ ขาดความรู้และทักษะในการทำผลงานทางวิชาการ
- ☐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะฯ
- ☐ ขาดผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ
- ☐ มีปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย
- ☐ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลงานทางวิชาการไม่มีความเที่ยงตรงแน่นอน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.3 เหตุผลที่เคยทำผลงานวิชาการ แต่เลิกทำมาจนถึงปัจจุบัน (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตามความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ มีภาระงานสอนและการตรวจงานมาก
 - ☐ มีภาระงานการให้คำปรึกษาปริญญานิพนธ์ / สารนิพนธ์
 - ☐ มีภาระงานบริหาร
 - ☐ ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ
 - ☐ ขาดทุนทรัพย์เพื่อการทำผลงานทางวิชาการ
 - ☐ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการทำผลงานทางวิชาการไม่เพียงพอ
 - ☐ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน
 - ☐ ขาดการสนับสนุนจากครอบครัว คนใกล้ชิด
 - ☐ ขาดผู้ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ
 - ☐ มีปัญหาด้านสุขภาพ
 - ☐ ขาดความมั่นใจในผลงานวิชาการที่ตนเองทำขึ้น
 - ☐ ผลงานไม่ได้รับการยอมรับ
 - ☐ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลงานทางวิชาการไม่มีความเที่ยงตรงแน่นอน
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.4 ในกรณีที่ไม่ว่าและ/หรือเคยทำแล้วเลิกทำไปแล้ว ปัจจุบันท่านยังมีความต้องการที่จะทำผลงานทางวิชาการหรือไม่

- ☐ ต้องการ ☐ ไม่ต้องการ

1.5 เหตุผลในการจัดทำผลงานทางวิชาการของท่าน (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับตามความสำคัญ ให้ 1 = สำคัญที่สุด)

- ☐ นำผลงานทางวิชาการไปใช้ประกอบการเรียนการสอน
- ☐ เพื่อเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ
- ☐ พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองและผู้สนใจ
- ☐ เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง
- ☐ มีรายได้เพิ่มขึ้น
- ☐ ชอบทำงานทางวิชาการ
- ☐ เพื่อสร้างโอกาสให้กับชีวิต
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.6 ประเภทผลงานทางวิชาการที่ท่านทำเป็นประเภทใดบ้างและใช้เวลาประมาณเท่าใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ตำรา
- ☐ เอกสารประกอบการสอน/คำสอน
- ☐ บทความทางวิชาการ
- ☐ บทวิทยุ/บทโทรทัศน์
- ☐ ชุดการเรียนการสอน/สื่อการเรียนการสอน
- ☐ สื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ☐ เอกสารประกอบในการเสนอผลงานทางวิชาการ
- ☐ การนำเสนอผลงานทางวิชาการโดยโปสเตอร์
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.7 ช่วงเวลาที่ท่านใช้ในการทำผลงานทางวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ช่วงเวลาว่างจากการเรียนการสอน
- ☐ ขอลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- ☐ ช่วงปิดภาคเรียน
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.8 การทำผลงานวิชาการของท่านเป็นการทำในลักษณะใด

- ☐ คนเดียว
- ☐ เป็นคณะ
- ☐ ทำทั้งคนเดียวและเป็นคณะ

1.9 ท่านเคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ หรือไม่

- ☐ ไม่เคย
- ☐ เคย

1.10 กรณีที่ท่านไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ท่านต้องการเข้ารับการอบรมหรือไม่

- ☐ ไม่ต้องการ
- ☐ ต้องการ

1.11 ผลงานทางวิชาการของท่านนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ พัฒนาการเรียนการสอนของท่าน / คณะฯ
- ☐ ขอเสนอผลงานทางวิชาการ
- ☐ เผยแพร่เพื่อประโยชน์แก่คณะฯ และหน่วยงานอื่น

- ☐ แลกเปลี่ยนผลงานระหว่างสถาบันภายในประเทศ
- ☐ แลกเปลี่ยนผลงานระหว่างสถาบันนอกประเทศ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.12 ผลงานทางวิชาการของท่านได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เสนอผลงานในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการ
- ☐ พิมพ์ในวารสารในประเทศ
- ☐ พิมพ์ในวารสารต่างประเทศ
- ☐ พิมพ์เป็นรูปเล่มเพื่อใช้เป็นตำราทางวิชาการ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางขวามือของข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง

ข้อความ	ระดับความต้องการ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ด้านความรู้ความเข้าใจ			
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบหลักเกณฑ์การจัดทำผลงานทางวิชาการ			
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขตและแนวทางการจัดผลงานทางวิชาการในแต่ละประเภท			
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ			
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียน การใช้ภาษาในการเขียน ตำรา เอกสารประกอบการสอนและบทความทางวิชาการ			
5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ้างอิงแหล่งข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ			
6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินผลงานทางวิชาการ			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. เวลาสำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
2. ผลงานวิชาการในห้องสมุดเพื่อใช้ในการศึกษาและเป็นตัวอย่าง			
3. หนังสือและเอกสารตำราที่ทันสมัยสำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้า			
4. คู่มือและเอกสารสำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
5. วารสารและสิ่งพิมพ์ที่ทันสมัย			
6. งานวิจัยที่ทันสมัย			
7. แหล่งจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการให้กับอาจารย์			
8. เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อสนับสนุนจัดทำผลงานทางวิชาการ			
9. แหล่งและสื่อที่จะเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ			

ข้อความ	ระดับความต้องการ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
10. อื่น ๆ โปรดระบุ			
10.1.....			
10.2.....			
10.3.....			
ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร			
ผู้บริหารในคณะฯ ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์.....			
1. เข้าร่วมประชุมอบรม สัมมนาวิชาการเกี่ยวกับการจัดทำผลงานวิชาการ			
2. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
3. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านจัดอบรมให้มีความรู้เรื่องการวิจัยที่สามารถนำมาใช้ในการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
4. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
5. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านจัดงบประมาณสนับสนุนการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
6. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำผลงานทางวิชาการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง			
7. ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านให้การสนับสนุนด้านที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยให้คำแนะนำในการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
8. อื่น ๆ (โปรดระบุเพิ่มเติมถ้ามี)			
8.1 การสนับสนุนของผู้ร่วมงานต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ			
8.2			
8.3			

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

3.1 ในการจัดทำผลงานทางวิชาการของท่าน ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ หรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี

ถ้ามีโปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับความรุนแรงของปัญหาจากรุนแรงที่สุด (1=รุนแรงที่สุด)

☐ ขาดทุนทรัพย์

☐ ขาดการสนับสนุนจากครอบครัว คนใกล้ชิด

☐ ขาดการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในคณะ

☐ ไม่มีเวลาพอ

☐ ขาดผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ

☐ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน

☐ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลงานทางวิชาการไม่มีความเที่ยงตรงแน่นอน

☐ ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการแต่ละประเภท

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3.2 ท่านคิดว่าปัจจัยเอื้อใดต่อไปนี้จะช่วยให้คุณจัดทำผลงานทางวิชาการ (โปรดเลือก 3 ข้อ และเรียงลำดับจากมา 1=มากที่สุด)

☐ ผลงานทางวิชาการ เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปพิจารณาความดีความชอบของท่าน

☐ นำผลงานทางวิชาการไปพิจารณาการเลื่อนระดับทางวิชาการ

☐ การจัดทำผลงานทางวิชาการทำให้ท่านได้รับการยอมรับในสายวิชาการนั้น ๆ

☐ การจัดทำผลงานทางวิชาการมีส่วนช่วยทำให้ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้น

☐ การจัดทำผลงานทางวิชาการช่วยพัฒนาการเรียนการสอน

☐ ผลงานทางวิชาการของท่านได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3.3 ท่านคาดหวังหรือมีข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดทำผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์อย่างไรบ้าง

[illegible]

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านตอบข้อมูลในแบบสอบถามและข้อความ
กรุณาได้ตรวจสอบคำตอบที่ท่านตอบอีกครั้งเพื่อความถูกต้องและไม่ขาดข้อมูลในแบบสอบถามนี้